

پیام سنديگا

پیام سنديگا

پیام آور سنديگاهای کارگری ایران

حاصل اتحاد تاریخی کارگران سنديکایی در راستای شکل و آگاهی برای کارگران

شماره ۱۱۰ / سال دهم / اردیبهشت ماه ۱۴۰۱ / نشریه سنديگاهای کارگری ایران

اول ماه مه ۱۴۰۱ روز همبستگی کارگران شادباش

ماهنامه نشریه پیام سندیکا، پیام آور سندیکاهای کارگری ایران شماره ۱۱۰ سال دهم / اردیبهشت ۱۴۰۱ در ایران بصورت چاپی و الکترونیکی منتشر شد.

در این شماره می خوانید:

اطلاعیه های سندیکاهای کارگری ص ۱

اخبار پروژه ها ص ۱۳

خانه هایبان آباد! ص ۳۲

معود به قلّه پر افتخار خوان یغما! ص ۳۳

آینده زحمتکشان در گروه اتحاد! ص ۳۴

سال نو بر همه کارگران ایران خجسته باد! ص ۳۶

کارگران سرزمین بی لبخند شادی آفرین شدند! ص ۳۸

درس دستور ص ۴۰

چرا زنان باید به شکل ها و اتحادیه های صنفی بپیوندند؟ ص ۴۱

دماوند تو را می خواند ص ۴۲

معلولی که بر معلولیت غلبه کرد ص ۴۳

کودک کار و خیابان ص ۴۴

روبای کودک کار ص ۴۵

تلخ و شیرین های کازیم عاشقی ص ۴۷

آیا بشر سرانجام راه غلبه بر مرگ را می یابد؟ ص ۴۸

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران معتقد است ص ۴۹

جنگ و صلح، مسوولیت اجتماعی! ص ۵۱

عملکرد نئولبر ایسم را بشناسیم! ص ۵۲

پیام سندیکا

ماهنامه خبری تحلیلی کارگری

نشریه درونی سندیکاهای کارگری

ایران کاری از کارگران سندیکایی

ایران، بر اساس منشور جهانی

سندیکاهای کارگری در راستای

تشکل و آگاهی برای کارگران، از مهر

۱۳۹۰/ چاپ تهران

(چاپی و الکترونیکی)

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی

سندیکای کارگران نقاش و تزئینات

سندیکای کارگران بنا

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

اتحادیه نیروی کار پروژه های

<http://vahedsyndica.com>

vsyndica@gmail.com

s_felezkar@yahoo.com

gmail.com@sfelezkar1961

www.sfelezkar.com

irunionmessenger@gmail.com

هیات تحریریه سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران

برای اطلاع از دیدگاههای ما می توانید به سایت دو زبانه سندیکای

کارگران فلزکارمکانیک ایران به آدرس sfelezkar.com و کانال رسمی

سندیکا در تلگرام به آدرس

=کانال رسمی سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ایران

مراجعه کنید

آموزگارانمان را آزاد کنید!

در روز کارگر و معلم بیش از ۲۰۰ نفر در سراسر ایران احضار، بازداشت موقت و زندانی شدند. که در این میان ۱۶ نفر از آموزگاران بلاتکلیف در زندان مانده اند. هرچند که هنوز هم آقایان فلاحی و اسماعیل عبدی کماکان در بند هستند. آنچه حاکمان نمی خواهند به آن تن بدهند قانون اساسی است که در اوایل انقلاب حقوق مردم را به رسمیت شناخته است. در این میان اصول ۲۶ و ۲۷ از همان روزهای تدوین قانون اساسی نادیده انگاشته شده و همچنان ادامه دارد.

وضعیت نابسامان اقتصادی کشور که به دلیل رها سازی قیمت ها و اجرای دستورات صندوق بین المللی پول با برنامه های ضدکارگری نئولیبرالیسم در حال اجرا است، بی تردید خشم همگانی را برانگیخته و ادامه دار خواهد بود.

آنچه در این روزها به گوش می رسد اعتصاب غذای جمعی از زندانیان صنفی در واکنش به حوادث روز کارگر است. به این دوستان پیام می فرستیم که اعتصاب غذای خود را پایان دهند و به جسم خود را صدمه نزنند که آنان برای پیکار با بی عدالتی برای جنبش زحمتکشان مورد نیاز هستند. بی تردید اتحاد ماست که می تواند راهگشای ایران نوین برای مردم باشد.

این بی قانونی ها و دستگیری های بی ضابطه و غلط و زندانی کردن مطالبه گران محکوم است و خواهان آزادی بی قید و شرط همه مطالبه گران کشورمان هستیم.

**سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران / بازنشستگان سندیکای
بافنده سوزنی / بازنشستگان صنعت چاپ / بازنشستگان شهاب
خودرو / بازنشستگان مستقل قزوین**
۱۴ اردیبهشت ۱۴۰۱

نان و گل سرخ!

آمدیم با دستانی که ثروت از آن تراوش می کند و لشگر نوری که روشنایی را تعلیم می دهد. جشن روز کارگر امسال بی نظیر ترین روز کارگری است که بعد از محدودیت های تحمیلی دهه شصت رقم خورد. این همبستگی را به فال نیک می گیریم.

به گزارش خبرنگاران پیام سندیکا، با آنکه بیش از ۵۰ نفر از سندیکالیست ها و آموزگاران از روزهای قبل بازداشت و احضار شده بودند اما روز کارگر و معلم با همبستگی کارگران، پرستاران، بازنشستگان صندوق های بازنشستگی، آموزگاران، دانشجویان و فعالان مدنی به روز اتحاد تبدیل شد. با فراخوانی که از سوی فرهنگیان و کارگران داده شده بود امروز ۱۱ اردیبهشت در ۳۹ شهر اراک، کرمانشاه، نورآباد فارس، خمینی شهر، شیراز، الیگودرز، کرج، بوشهر، یزد، اصفهان، هرسین، دلفان، دهدشت، لنگرود، سنندج، مریوان، شوشتر، اسلام آباد غرب، دهگلان کردستان، مشهد، رشت، تهران، یاسوج، همدان، گچساران، شهرضا، اردبیل، لاهیجان، تبریز، ایذه، قزوین، خرم بید فارس، تربت حیدریه، تنکابن، مسجدسلیمان، ممسنی، فیروکارزین فارس، اهواز، داراب فارس تجمع اعتراضی برگزار شد. در بعضی از شهرها چون تهران تجمعی شکل نگرفت، در بوشهر به درگیری فیزیکی رسید، در مسجد سلیمان تجمع یک نفره بود، در

شیراز با شکوه و همخوانی شعر همراه شد. این تنوع برخورد پلیس و نیروهای امنیتی در سراسر کشور شکل جدیدی از وضعیت اعتراضات را به وجود آورد.

در تهران از ساعت ها قبل از تجمع، نیروهای گارد ویژه و پلیس سیاسی در میدان بهارستان و حوالی خیابان های منتهی به آن و درب ورودی مترو بهارستان مستقر شده بودند و از افراد کارت شناسایی خواسته و با مسجل شدن کارگر و یا بازنشسته بودن به ون ها منتقل می شدند. انبوه جمعیت در میدان بهارستان و خیابان های اطراف چشمگیر بود اما توسط لباس شخصی ها تاراند می شدند. اما کارگران سندیکایی با شگردهای متنوعی از جمله پخش خودکارهایی که مزین به روز کارگر با امضای سندیکای فلزکارمکانیک ایران بود و برای این روز سفارش داده شده بود و پخش شکلات در حوالی میدان بهارستان ذائقه اعتراض کنندگان را شیرین کردند.

وضعیت شدید امنیتی در میدان بهارستان و حاشیه های ایستگاه مترو بهارستان و خیابان های منتهی به مجلس برقرار شده بود. به هر کسی که مشکوک می شوند سوال می کردند: «آقا کجا داری میری؟ فرهنگی هستی یا بازنشسته، کارت شناسایی تو بده ببینم و غیره...» لباس شخصی ها از شلوغی های پیاده روها و رهگذران عکس و فیلم می گرفتند. اگر حرکت مشکوکی از کسی سر می زد سریع چند نفری دوره اش کرده به طرف ماشین های مخصوص قفس مانند هل می دادند. به گزارش یکی از دستگیر شدگان افراد بازداشتی را به پایگاهی در میدان ارک برده پس از گرفتن موبایل و با اخذ تعهد کتبی و گرفتن عکس ساعت ۳ بعدازظهر آزاد می کردند.

بیش از یکصد نفر زن و مرد شاغل و بازنشسته، کنشگر کارگری، دانشجو، عابران، راننده تریلی، و کاسب بازداشت شده بودند. بازداشت شده ها عموماً سالمند بودند باید در حیاط و پناه اندکی سایه و آفتاب انتظار می کشیدند. حتا برای دستشویی رفتن هم چالش زیاد بود.

در قزوین کارگران و بازنشسته ها به اتفاق فرهنگیان در مقابل اداره آموزش و پرورش تجمع کردند. در رشت بازنشستگان طبق معمول در مقابل سازمان تامین اجتماعی تجمع کردند.

آنچه در روزهای قبل شکل گرفت احضار سندیکالیست ها در رشت، تهران بود تا بازدارندگی تجمع رقم بخورد. اما این روز باشکوه تر از همیشه جشن گرفته شد. تا این ساعت ۱۲ شب هنوز خبری از زندانی شدن کسی را دریافت نکرده ایم.

گیرم که در باورتان به خاک نشسته ام ،

و ساقه های جوانم از ضربه های تبرهاتان زخم‌دار است...

با ریشه چه می کنید ؟

گیرم که بر سر این باغ بنشسته در کمین پرنده اید

پرواز را علامت ممنوع می زنید

با جوجه های نشسته در آشیانه چه می کنید؟

گیرم که می کشید

گیرم که می برید

گیرم که می زنید

با رویش ناگزیر جوانه ها چه می کنید!؟

۱۱ اردیبهشت، اول ماه مه بر همه مزدبگیران شادباش!

بعد از ۱۳۶ سال که از آغاز جنبش ۸ ساعت کار می‌گذرد، هنوز هم سرمایه داری تلاش دارد با دغ‌کاری این جنبش را بی‌خاصیت کند. در حال حاضر نه تنها در ایران، بلکه در بسیاری از نقاط جهان نمی‌توان با ۸ ساعت کار، گذران زندگی کرد و بازنشستگی شایسته‌ای داشت. هنوز بعد از ۱۰۰ سال که از اولین جشن روز کارگر در تهران که به وسیله اتحادیه مرکزی کارگران جشن گرفته شد، باز هم حکومت‌ها از برگزاری این جشن توسط سندیکا‌های کارگری ابا دارند.

امروزه اگرچه فناوری و پیشرفت علمی به افزایش ثروت اجتماعی تولید شده کمک کرده است، اما شرایط زندگی برای زحمتکشان بدتر شده است. در همه کشورهای سرمایه‌داری، کارفرمایان به دستاوردهای کارگرمیان حمله می‌کنند: دستمزدها، حقوق بازنشستگی و امنیت اجتماعی را نابود می‌کنند، همه‌چیز را خصوصی می‌کنند، حتی از حمله به حق اعتصاب دریغ نمی‌کنند! اعتصاب

قوی‌ترین سلاحی است که ما در دست داریم و اجازه نمی‌دهیم کسی آن را محدود نماید.

گرانی، بیکاری، عدم امنیت شغلی، حوادث شغلی، عقب افتادن حقوق‌ها، رد نشدن لیست بیمه‌ها بر طبق عناوین شغلی و فقر تحمیل شده به وسیله درصدی که وزارت کار هر ساله اعلام می‌کند، فشار کمر شکن بر سندیکاهای کارگری، معضلاتی است که کارگران در ایران با آن روبرو هستند.

در دو هفته گذشته تعداد احضاریه و بازداشت فعالین صنفی به بیش از ۱۰۰ نفر رسیده است تا شاید جنبش مطالبه‌گری را متوقف کنند. آنچه مسلم است گرسنگی و خالی شدن سفره زحمتکشان چیزی نیست که بتوان آن را نادیده انگاشت. مبارزات مادران و پدرانمان برای بهبود وضعیت امروزی مان را چون مردمک چشم محافظت خواهیم کرد.

تنها چاره همه مزدبگیران، اتحاد عمل است و بس!

بیاییم در ۱۱ اردیبهشت دست در دست خواهران و برادران فرهنگی، پرستار و بازنشستگان حقوق انسانی مان را مطالبه کنیم.

می‌آییم با نان و گل سرخ، تا شهر را آذین ببندیم.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران

۸ اردیبهشت ۱۴۰۱

نان، همبستگی، پیروزی!

با یورش به تجمع آرام اعلام شده توسط شورای هماهنگی فرهنگیان ایران در روز اول اردیبهشت و دستگیری بیش از ۸۰ نفر در تهران و شهرستان ها، مطالبه گری زحمتکشان وارد مرحله جدیدی گشته است. مرحله ای که از آغاز امسال با پیامک های تهدیدآمیز و احضار کنشگران بازنشسته تامین اجتماعی شروع گردیده است و امروز با احکام زندان برای برخی از کنشگران فرهنگی روبرو هستیم.

پیام حاکمیت به مطالبه گری کنشگران، تهدید، پرونده سازی و زندان است و پیام مطالبه گران به آنان خواست حق قانونی است و از آن گذشت نخواهند کرد.

ما ضمن محکوم کردن سیاست بیخردانه «بگیر و ببند» و آزادی هرچه سریعتر آموزگاران و خاتمه دادن به پرونده سازی ها، حمایت بی دریغ و همه جانبه خود را از خواهران و برادران فرهنگی و همبستگی با شورای صنفی معلمان اعلام کرده از هیچ کوششی برای حمایت از آنان مضایقه نخواهیم کرد.

آنچه می کارید خشم است و پاسخ آن مبارزه ای بی امان!

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران

بازنشستگان سندیکای کارگران بافنده سوزنی

بازنشستگان صنعت چاپ

بازنشستگان شهاب خودرو

بازنشستگان مستقل قزوین

۳ اردیبهشت ۱۴۰۱

فرخنده باد اول ماه مه یازده اردیبهشت روز همبستگی کارگران جهان!

بیش از صد و اندی سال است روز جهانی کارگران در کشور ما ایران برگزار می‌شود، روز همبستگی جهانی و پیکار مشترک کارگران علیه سرمایه.

نخستین گردهمایی قدرت کارگران در ایران به ابتکار اتحادیه مرکزی کارگران ایران در سال ۱۳۰۰ برگزار شد که اول ماه مه را تعطیل اعلام کرد و جشن گرفت.

با وجود رشد محدود طبقه کارگر، در سال ۱۳۰۸ بیش از ۱۶ سندیکا و اتحادیه‌ی کارگری در ایران تشکیل شده بود. در این سال، مراسم اول ماه مه در پالایشگاه آبادان سازماندهی شد.

در آن روزگار در شرکت نفت ایران و انگلیس، تبعیض و نژاد پرستی، توهین به کارگر ایرانی و تحقیر با عنوان «کاکا سیاه، حرام زاده و شیشو» ابزار روز مدیران و کارفرمایان بود. مخالفت کارگران ایرانی با این ابزار نژاد پرستی، با درسرهایی همراه بود که به صورت اعتراض و اعتصاب‌های عمومی گسترده بازتاب می‌یافت. آنها حتی از دادن آب یخ به کارگران خودداری نموده و بخشی از کارگران در کپرهای ابتدایی زندگی میکردند.

در روز جهانی کارگر سال ۱۳۰۸ یازده هزار نفر از کارگران پالایشگاه با هماهنگی حزب کمونیست که آن زمان غیر قانونی بود، دست به اعتصاب زدند و خواهان ۸ ساعت کار روزانه، دستمزد روزانه بالاتر، مسکن مناسب، به رسمیت شناختن سندیکای کارگری و دریافت دستمزد روزهای تعطیل از جمله روز جهانی کارگر شدند.

عوامل شرکت نفت برای دستگیری نمایندگان کارگران وارد شرکت نفت شدند. زد و خورد شدید در گرفت، کارگران اعتصابی با هجوم به فرمانداری و رئیس پلیس، نیروهای سرکوبگر را تا ایستگاه آتش نشانی دنبال کردند. فرماندار اعلام حکومت نظامی کرد، ۲۹ نفر از کارگران بازداشت و ۵ نفر از بازداشت شدگان تا شهریور ۱۳۲۰ در زندان رضاشاهی ماندند. از جمله ی دستگیر شدگان علی امید، رحیم همداد و یوسف افتخاری بودند. یاد همه مبارزان کارگری گرامی باد.

حسین نعمتی دبیر انجمن همبستگی سندیکاها و شوراهای هدایت اله معلم، ناصر گارسچی، اسکندر صادقی نژاد، جلیل انفرادی از سندیکای فلزکارمکانیک، محمد جانجانیان و محمد علی معلم طبرسی دبیر سندیکای بافنده سوزنی، یعقوب مهدیون و حسین سمناوی دبیر سندیکای کفاش و علی انوشه، محسن سجادی و کوچکی از سندیکای خیاط!

نام نیکتان جاویدان! دیدار ما یازده اردیبهشت سال ۱۴۰۱

شعار ما بر علیه تعدیل ساختاری و خصوصی سازی، شرکتهای پیمانکاری و قراردادهای کاری موقت!

پیش به سوی بازگشایی سراسری سندیکای های کارگری ایران!

**بازنشستگان سندیکای بافنده سوزنی/بازنشستگان
فلزکارمکانیک/بازنشستگان صنعت چاپ/بازنشستگان شهاب
خودرو/بازنشستگان مستقل قزوین اول اردیبهشت ۱۴۰۱**

زندان، پرونده سازی، بازدارنده نیست. حق مان را بدهید!

با سیل پیام های تهدید آمیز که از سوی پلیس سیاسی برای برگزار نشدن تجمع اعتراضی ۲۱ فروردین ۱۴۰۱ به فعالان جنبش بازنشستگان تامین اجتماعی در شهرهای تهران، کرج، قزوین ارسال شد و در پی آن با احضار فعالان تهرانی روبرو گشتیم، موج فزاینده فشار برای بازدارندگی اعتراضات آغاز شده است.

در سال گذشته با زندانی کردن برخی از اعضای کانون نویسندگان که در يك مورد به مرگ عامدانه آبتین بکتاش منجر شد این روند ادامه داشته و هم اکنون نیز علیرضا ثقفی عضو تازه دستگیر شده کانون نویسندگان که بیماری فشار خون دارد و جاننش در خطر است، ادامه یافته است.

سالهاست اسماعیل عبدی به دلیل سازماندهی آموزگاران در زندان به سر می برد. به دنبال آن دیگر فعالان این عرصه از جمله رسول بدایقی، فلاحی، بهشتی، خانم فرحزادی، رسول کارگر زیر فشار پرونده سازی های متعدد برای خاموش کردن اعتراضات آموزگاران قرار دارند.

منوچهر سراج عضو سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران با حکم ۳ سال زندان در راه دادگاه تجدید نظر، عالیه اقدام دوست همکار سندیکای یمن در عرصه پروژه ای نفت و گاز در زندان، اسماعیل گرامی به دلیل شرکت در اعتراضات بازنشستگان در حال گذراندن حبس ظالمانه، تهدیدهای مستمر علیه اعضای سندیکای کارگران فلزکارمکانیک و سندیکای کارگران شرکت واحد و به تازگی برخورد خشن با کارگران فولاد و بازنشستگان مخابرات در تهران، تلاشی است برای سرپوش گذاشتن بر سیاست نئولیبرالیستی و خصوصی سازی ویران کننده، گرانی و تورم روز افزون و تهی شدن سفره زحمتکشانشان.

اینها بخش کوچکی از فشاری است که حاکمیت برای پاسخ ندادن به نیازهای انباشته شده مردم در طی چهل و سه سال بدان دست زده است.

ما ضمن حمایت از اعتراضات بازنشستگان تامین اجتماعی، شورای صنفی فرهنگیان و کارگران فولاد همبستگی خود را با این زحمتکشان اعلام داشته و از بذل هر گونه کمکی به این عزیزان دریغ نخواهیم ورزید. امید که اتحاد زحمتکشان هر چه گسترده تر شود تا راهگشای حل مشکلات سرزمین عزیزمان ایران گردد.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران

بازنشستگان سندیکای بافنده سوزنی

بازنشستگان فلزکارمکانیک

بازنشستگان صنعت چاپ

بازنشستگان شهاب خودرو

بازنشستگان مستقل قزوین ۲۹ فروردین ۱۴۰۱

روزی نو را رقم خواهیم زد!

هر چند حقوقی تحقیرآمیز را به ما تحمیل کرده اند و گرانی را به کام دلالتان لایحه کرده در دولت شیرین نموده اند تا تلخکامی برای ۹۰ درصد مردم ایران اتفاق بیفتد اما آنچه را که نمی توانند تغییر بدهند اراده و خواست زحمتکشان و همه مردم ایران است: «نان و همبستگی» طبیعت به انسانها آموخته است بدون کوشش و صبر، روزی نو نخواهد آمد. هیچ تغییری بدون رنج و مبارزه به دست نخواهد آمد. سالی که رفت حاصل مبارزات ماست و سالی که خواهد آمد سال برنامه ریزی برای آینده فرزندانمان و مهین عزیزمان ایران است.

در سال پیش رو، از یاد نخواهیم برد برادران و خواهران زندانی مان را که به جرم مبارزه برای آینده ای بدون ستم طبقاتی در زندان هستند.

از یاد نخواهیم برد خانواده هایی را که می دانند پدر با جیب خالی به خانه می آید و با رویی خوش پذیرای اویند.

از یاد نخواهیم برد خانواده هایی را که مان آورشان در حوادث شغلی کشته شدند و به یاریشان خواهیم شتافت.

اما عشق به زحمتکشان و مهین عزیز کارگریمان و نو شدن طبیعت، شادی است که هرگز ما را نخواهد فسرد.

امید که از اشتباهاتمان درس گرفته باشیم و سال جدید را پرتلاش و با عشق به زحمتکشان و اتحاد شروع کنیم. نوروز را گرامی خواهیم داشت و با تلاش روزگاری نو و انسانی را رقم خواهیم زد. درود بر زحمتکشان ایران
درود بر سندیکالیست های میهنمان

پیروز باد رزم خواهران و برادران زندانی مان گسترده تر باد همبستگی کارگران ایران

نوروز بر همگان شادباش!

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران/بازنشستگان سندیکای بافنده
سوزنی/بازنشستگان فلزکارمکانیک/بازنشستگان صنعت چاپ/بازنشستگان
شهاب خودرو/بازنشستگان مستقل قزوین
۲۷ اسفند ۱۴۰۰

اخبار پروژه‌ها

اعتصاب برای نان!

به گزارش خبرنگاران پیام سندیکا از پروژه‌های جنوب با افزایش نیافتن دستمزدها، کارگران تصمیم به اعتصاب گرفتند. با اعلام سندیکای کارگران فلزکارمکانیک در ۲۷ فروردین مبنی بر افزایش حقوق‌ها بر طبق درصد افزایش یافته وزارت کار، کارگران گفتگوها را با پیمانکاران و شرکت‌های بالادستی آغاز کردند و در نهایت به آنان مهلت دادند تا هرچه زودتر این افزایش را اعمال کنند. متأسفانه پیمانکاران و شرکت‌های بالادستی با دادن وعده‌های توخالی تلاش داشتند کارگران را سر به دوانند. ما در ۲۷ فروردین اعلام کرده بودیم: «اگر کارفرمایان بخواهند به تخلفات خود ادامه داده و حقوق کارگران را رعایت نکنند در آینده ای نزدیک برخورد سختی را تجربه خواهند کرد»

دیروز در پتروشیمی بوشهر پیمانکاری فرجود و در شرکت سازه پاد پیمانکاری‌های شریفی و کیان پور و پتروکیان کارگران پتروشیمی مروارید و پتروشیمی هنگام، پترو پالایش کنگان، اعتصاب را آغاز کردند. امروز ۵ اردیبهشت کارگران بر طبق روال همیشگی کمپین‌های گذشته، راهی خانه شدند. کارگران پروژه‌ای پتروشیمی بوشهر، کارگران پروژه‌ای فاز ۱۳ و کارگران پروژه‌ای ساخت مخازن سبز عسلویه به خانه بازگشتند.

همچنین ۲۰۰ کارگر پروژه‌ای نیروگاه اسلام آباد غرب که اکثرن کمکی هستند نیز از صبح امروز سرکار نرفته به خوابگاهها بازگشتند تا تعیین تکلیف حقوقشان.

برادران کارگر، همانگونه که در سالهای گذشته تجربه کردیم بازگشت به خانه بهترین شیوه اعتراض با کمترین هزینه است لذا از عصبانی شدن پرهیزید و با انتخاب نمایندگانی منتظر پاسخ شرکت هایتان باشید. بدون شما هیچ پیچی بسته نخواهد شد، هیچ داریستی برپا نمی گردد و هیچ لوله ای به آخر خط نخواهد رسید. کارفرمایان باید بدانند نمی توانند نان را از سفرهای ما بربایند و خانواده ما را گرسنگی بدهند. پیروزم اگر متحد باشیم.

هشدار به اعتصاب شکنان!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا در پتروشیمی بوشهر، با شروع اعتصاب کارگران پروژه ای هیچکدام از مسولین حاضر نشدند در این گرمای شدید با کارگران صحبت کند. پیمانکار موسوی چند تن از اقوامش را بنام های جلال و کمال موسوی که در ضایع کردن حق کارگران سنگ تمام گذاشته اند ماموریت داد تا با فیلم گرفتن از کارگران اعتصابی بعدن آن را به کارفرما نشان داده و باعث اخراج کارگران اعتصابی شوند. حتی آنها اکثر اقوام خود را به خوابگاه بردند تا اعتصاب شکسته شود. بعد از این کار احمقانه خبر آوردند که: «اگه میخابین ۲۰ / ۱۰ بشین باید جمعه هارو کار کنین و هر روز ۵ صبح تا ۶ عصر کار کنین». این افراد که متاسفانه جوشکار هم هستند هشدار می دهیم دست از این کارها برداشته و اگر خود به کمپین پشت کرده اند، مانع دیگر کارگران نشوند.

اعتصاب برای نان (۲)

به گزارش خبرنگاران پیام سندیکا، در پی اعتصاب سایت ۱ پتروشیمی بوشهر، سایت ۲ نیز امروز به اعتصاب پیوست ولی راهی خانه نشدند. با خبر شدیم نیروگاه بوستانو به پیمانکاری موسوی با ۲۰ / ۱۰ موافقت کرده و با افزایش حقوق هم ولی بدلیل اینکه حاضر به بستن قرارداد نشدند کارگران پروژه را تعطیل کردند. متاسفانه امروز نصف نیروهای پتروصنعت اروند را تسویه حساب دادند کارگران قرار گذاشتند تا پولشان را تمام و کمال نگیرند از کارگاه خارج نشوند. تاکنون ۴۰۰ کارگر فرجود تسویه حساب شده اند.

اعتصاب امروز به کارگران پروژه ای نیروگاه Boo سیکل ترکیبی عسلویه، کارگران داریست بند نیروگاه برق اردبیل ۲۰ نفر، کارگران ناورود در پتروپالایش کنگان، پتروشیمی آدیش مخزن سازی به پیمانکاری فرامرزی و کرمی سرایت کرده است. خواست کارگران اجرای قوانین کمپین ۲۰/۱۰ و افزایش حقوق طبق درصد اعلام شده وزارت کار هستند.

اما خبر خوش اینکه شرکت مهور صنعت یاسین، پیمانکاری گلزاری شرایط کامل کمپین را پذیرفته با شرایط ۱۰ / ۲۰ و ۳۸٪ افزایش حقوق برای کارگران فنی و برای کمکی هم ۴۰٪ افزایش حقوق.

برادران کارگر، تا حصول نتیجه و بسته شدن قراردادها نبایستی به وعده ها اکتفا کنید و گول بخورید. تجربه کمپین ۱۴۰۰ پیش روی ماست. در خوابگاهها از پرداختن به مسایل حاشیه ای که کارفرما برایتان درست خواهد کرد، بپرهیزید. آرامش خود را حفظ کرده چنانچه قرار به تسویه حساب شد تا پرداخت کامل حقوق سایت را ترک نکنید. برای رفتن عجله نکنید تا اتفاق ناگواری در جاده برایتان پیش نیاید ترمینال همچنان به دلیل خروج نیروهای فرجود نامرد شلوغ است.

دوستان کارگر بیکار، فرجود تحریم کارگری است و هیچکس نبایستی به سرکار این نامرد برود. به همه اعلام می کنیم چنانچه کسی برای کار به فرجود مراجعه کند با اسم و ادرس محل زندگی به کارگران و همشهری هایش به عنوان خانن به همکاران معرفی خواهد شد. نان و سفره هر کارگر، نان و سفره همه کارگران است.

کارگر برادر کارگر متحد باشیم، پیروزیم.

اعتصاب برای نان (۳)

به گزارش خبرنگاران پیام سندیکا، با شکست خوردن مذاکرات کارگران پروژه ای در فاز ۲ بیدبلند بهبهان پیمانکاری جهان پارس در رابطه با افزایش دستمزدها و عدم رعایت قوانین کمپین امروز ۷ اردیبهشت دست به اعتصاب زدند. همچنین در چهارم اردیبهشت طی صحبتی که با آقای مهندس فرزاد امیران سرپرست کارگاه شرکت نصب و راه اندازی لیدوما در مورد افزایش حقوقهای سال جاری کارگران داشتند، مقرر شد تا پنج اردیبهشت پاسخ دهند که ایشان پیشنهاد کردند که تقریباً به ۳۸ درصد به اضافه ۵۱۵ هزار تومان نزدیک بود، ولی در ششم اردیبهشت در پایان ساعت کاری جناب چوب بندپور به دستمزدهایی را به عنوان مدیر پروژه اعلام کردند که باعث تحصن نفرات در هفتم اردیبهشت در کنار دفاتر اداری لیدوما واقع در سایت آب گیر شرکت مبین شد. مسولین لیدوما هیچگونه پاسخی ندادند و همه ی نفرات در محل حراست پتروشیمی مبین متحصن شدند. با آمدن مهندس تراب زاده مقرر شد فردا پنجشنبه پاسخ نهایی داده شود.

دوستان کارگر، طبق قانون کار و همچنین ابلاغیه شماره ۲۸۰۳ به تاریخ ۱۷ فروردین صادر شده از سوی سیدمحمدعلی موسوی مدیر کار و خدمات اشتغال منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس به شرکت ها، همه شرکت ها موظف به افزایش قانونی می باشند.

گفتگو با سرپرست کارگاه سازه پاد!

به اطلاع دوستان کارگر پروژه ای می رساند شب گذشته آقای روح اله جعفرزاده سرپرست کارگاه سازه پاد در تلگرام با من تماس گرفتند و خواستار مدت زمان کار در ۱۰/۲۰ شدند که من گفتم: «روزی ۸ ساعت و نهایت ۱۶۰ ساعت، بیشتر از این مدت اضافه کار محسوب خواهد شد که باید به کارگر پرداخت کرد» ایشان اعلام کردند: «بر طبق قانون کار هر کارگر می بایست در ماه ۱۹۲ ساعت کار کند» که در پاسخ گفتم: «این قانون برای کارگر عادی است و شب به خانه رفته استراحت می کند و ربطی به کارگری که شب و روزش را در کارگاه می گذراند، ندارد. طبق قانون کار و قانون سازمان بین المللی کار، کار روزانه هر کارگر نیابستی از ۸ ساعت تجاوز کند چرا که خسته شده و هم کیفیت کارش پایین می آید و هم به دلیل خستگی ناشی از کار زیاد، حادثه برایش اتفاق می افتد برای جلوگیری از این اتفاقات قانون ۸ ساعت کار را گذاشتند» ایشان اعلام کردند: «از سال گذشته سازه پاد بر طبق کمپین عمل کرده و حتا لیست بیمه بر طبق عنوان شغلی و دریافتی کارگران رد می شود. در سازه پاد قوانین ۱۰/۲۰ اجرا می شود، کانکس ها ۶ نفره است، هر هفته این کانکس ها تمیز و سمپاشی می شود، در ضمن برای کارگران باشگاه ورزشی هم درست کرده اند» من از ایشان پرسیدم: «پس چرا کارگران دست به اعتصاب زده اند و آقای فرجود ۴۰۰ کارگرس را اخراج کرده؟ طبق قانون افزایش دستمزدها از سوی وزارت کار هر ساله اعلام می شود و همه باید اجرا کنند» ایشان گفت: «ما به پیمانکاران اعلام کردیم ۳۸ درصد به حقوق ها اضافه کنند ولی پیمانکاران ناراضی هستند» در پاسخ گفتم: «پیمانکاران اگر سواد نوشتن قرارداد درست را داشتند می بایست در بند قراردادشان قید کنند که هر ساله مبلغ قراردادشان باید افزایش پیدا کند. به کارگر ربطی ندارد که پیمانکار نمی تواند منافعی را حفظ کند و تنها چاره را در کم کردن دستمزد کارگران می بیند» در نهایت ایشان از من خواستند به سازه پاد آمده از نزدیک کارگاهها را بازدید کرده و: «به نظرم یک وقتی بزارید با کارفرماها و نماینده اداره کار هم کنفرانس مشترک بزارید» به ایشان گفتم گفتگویمان را به اطلاع کارگران خواهیم رساند و ایشان هم قبول کردند.

دوستان چنانچه مواردی از تخلف را در این شرکت می دانند به اطلاع من برسانند.

اعتصاب برای نان! (۴)

به گزارش خبرنگاران پیام سندیکا، خبر خوش اینکه کم کم پیمانکاران مجبور می شوند خواسته های کارگران را بپذیرند. در همین راستا پلایشگاه آبادان شرکت سکاف جوشکاران و فیترها توانستند ۳۸ درصد اضافه حقوق بگیرند. البته به دوستان فیترا و جوشکار خدا قوت گفته به آنان می گوئیم بقیه رشته ها را نیز هماهنگ کرده این اضافه حقوق شامل آنان هم بشود. همچنین پیمانکاران نصب کارخانه مس رفسنجان هم اضافه حقوق ۳۸ درصدی را اعلام کردند.

با به توافق نرسیدن کارگران پروژه‌ای شرکت فراپتروسازان نفت ستاره بندرعباس با کارفرمای خود، آنان نیز امروز دست به اعتصاب زدند.

به دوستان کارگر هشدار می دهیم مواظب ترندهای کارفرمایان باشند. مثلن پیمانکاری کرمی و جاسم فرامرزی به کارگران گفته اند ۳۸ درصد را اعمال خواهد کرد اما با حقوقی که وزارت کار گفته و بیمه هایتان را هم عادی پرداخت می کنیم یعنی جوشکاری که ۲۰ میلیون میگیرد را با پایه ۴۲۰۰ می خواهند ۳۸ درصد اضافه کنند. به دوستان گوشزد می کنیم: اولن منطقه ویژه به همه شرکت ها دستور داده که ۳۸ درصد را اعمال کنند بر طبق حقوقی که سال گذشته می گرفته اند، دومن طبق قانون کار تورم سال گذشته ۵۷ درصد بود و همه حقوق ها باید بر این اساس اضافه بشه فقط کسانی که بیشتر از حداقل می گیرند باید ۳۸ درصد به اضافه ۵۱۰ هزار تومان افزایش داشته باشند. در ضمن نمی توان حقوق کسی را تنزل داد و این خلاف قانون کار است. دوستان هوشیار باشیم.

اعتصاب برای نان! (۵)

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، کارگران پروژه ای شاغل در کارگاه رمیله عراق، شرکت نصب نیرو اعتصاب کردند. در این کارگاه ۴۰ روز کار و ۱۲ روز استراحت برقرار است. با توجه به شرایط سخت کار در وضعیت بد آب و هوایی که دائم گرد و خاک است کارگران نمی توانند حتی بیرون از خوابگاه و شرکت بروند. غذا و خوابگاه افتضاح است. اینجا اعلام شد فقط ۲۰ درصد افزایش حقوق به کارگران تعلق خواهد گرفت. مدیران نصب نیرو کارگران را تهدید کرده اند اگر کسی به اعتصاب ادامه بدهد، در ایران بلیک لیست خواهد شد.

ضمن آرزوی موفقیت برای این کارگران، بارها در گزارشات خود از وضعیت بد کار چه در عراق و چه در ترکیه و یا جاهای دیگر به کارگران هشدار داده ایم.

افزایش حقوق در پروژه ها باید انجام شود!

در تاریخ ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱ جلسه ای در منطقه ویژه اقتصادی و انرژی پارس عسلویه در دفتر آموزش کار و اشتغال منطقه ویژه با حضور آقایان سید محمد علی موسوی مدیر کار و خدمات اشتغال ویژه اقتصادی و انرژی پارس – آقای حاجیان بازرس منطقه ویژه – آقای روح اله جعفرزاده سرپرست کارگاه شرکت سازه پاد پتروشیمی بوشهر – ولی اله موسوی سرپرست پیمانکاری فرجود پتروشیمی بوشهر – مازیار گیلانی نژاد نماینده ۲۰۰۰ کارگر پروژه ای – اکبر مکاریان کارگر پروژه ای در ساعت ۱۰ صبح برگزار شد.

نتیجه مذاکرات ۳ ساعته چنین شد:

۱- با توجه به بخشنامه شورای عالی کار در خصوص افزایش حقوق سال ۱۴۰۱ و ابلاغ آن توسط مدیریت کار و خدمات اشتغال، کلیه شرکت های مستقر در سطح منطقه (از جمله شرکت سازه پاد و پیمانکاران زیر مجموعه) مکلفند نسبت به افزایش حقوق مطابق با مقررات ابلاغی اقدام نمایند. نظارت بر نحوه افزایش بر عهده مدیریت کار و خدمات اشتغال منطقه است.

۲- کلیه شرکت های مستقر در سطح منطقه مکلفند بیمه واقعی پرسنل را بر اساس آئتم های مشمول و غیر مشمول و با رعایت عنوان دقیق شغل کارگر، نزد سازمان تامین اجتماعی پرداخت نمایند.

۳- در صورت تایید یک شغل به عنوان مشاغل سخت و زیان آور، کلیه شرکت ها مکلفند نسبت به پرداخت قدرالسهم خود (۴ درصد مربوط مشاغل سخت و زیان آور) (نزد سازمان تامین اجتماعی اقدام نمایند).

۵- با توجه به وظیفه ذاتی مدیریت مدیریت کار و خدمات اشتغال مقرر می گردد هرگونه مشکل در خصوص بهداشت و یا رفاه کارگر توسط کارگران به مدیریت کار ارجاع و توسط بازرسان کار، مدیریت کار و خدمات اشتغال مورد بررسی قرار گیرد. بدیهی است کلیه شرکت ها مکلف به رفع عدم انطباقات قانونی خواهند بود.

دوستان کارگر، نمایندگان سازه پاد در جلسه اعلام کردند این موارد قبلن اجرایی گردیده لذا از همه همکاران خواهشمندیم چنانچه خلاف مسایل بالا مواردی را می دانند با اسناد مثبته به اینجانب مازیار گیلانی نژاد و یا اکبر مکاریان اعلام کنند.

سومین روز اعتصاب در دشت عباس!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، ۱۰۰۰ کارگران پتروپالایش کنگان شرکت ناورود سایت دو پروژه NGL3100 در دشت عباس به کارفرما OIEC و پیمانکاری IGC به دلیل اجرا نشدن مقررات کمپین ۱۰/۲۰ دست به اعتصاب زدند. در این پروژه هنوز کارگران ۲۴ روز کار و ۶ روز مرخصی می روند. با اعلام وزارت کار مبنی بر افزایش حقوق هنوز افزایشی صورت نگرفته است و خبری از پرداخت حقوق اسفند و عیدی نیست. مدیران پروژه مهندس دهکردی و سرپرست کارگاه مهندس حیدری هستند که عاقلانه رفتار نکرده و در پاسخ اعتراضات جواب مهندس دهکردی به کمپین چنین است: «اگه لازم باشه همتون تسویه میدم ولی کمپین قبول نمیکنم» در این اعتصاب که سراسری است کارمندان دفتری، اجرایی، ماشین آلات هم شرکت دارند.

ما به آقایان مهندس دهکردی و سرپرست کارگاه مهندس حیدری توصیه می کنیم قانون وزارت کار را اجرا کنند و سرپیچی از قانون به نفع موقعیت شغلی و سابقه آینده شان نیست.

دوستان کارگر، افزایش حقوقی که توسط وزارت کار اعلام شده برای همه از جمله منطقه دشت عباس و نیروهای شاغلش باید اجرا شود و بیمه هایتان هم باید طبق دریافتی و عناوین شغلی شما به سازمان تامین اجتماعی پرداخت گردد. سندیکای کارگران فلزکارمکانیک نخواهد گذاشت بی قانونی توسط هر کسی و در هر مقامی اعمال شود.

کارگر برادر کارگر

گرامیداشت روز جهانی کارگر ۱۴۰۱ توسط کارگران پروژه ای!

با همکاری گروه پیشگامان فرهنگی هنری ادبی ایل بزرگ بهمیی و کارگران سندیکای فلزکار مکاتیک ایران برای گرامیداشت روز جهانی کارگر بر سر مزار دو تن از قهرمانان و الگوهای کارگری، زنده یاد مسعود بهادری پیشتاز و پیشگام کارگری در روستای آنچه شهرستان ایذه و شهید صادق ایزدپناه کارگر فداکار آتش نشانی در شهر صیدون گرد هم آمدند و نام و یاد این دو بزرگمرد را گرامی داشتند. در این مراسم که به مجری گری آقای سعادت انجام شد کارگر بازنشسته پروژه ای ابراهیم شیخی در دو بخش سخنانی ایراد نمودند:

۱- جهت ارج نهادن به زحمات و همراهی و همیاری فعالین محترم فرهنگی از تبادل فرهنگها و اینکه فرهنگ قومیت‌های رنگین کمان ایران را به هم نزدیک و نزدیکتر می کند

۲- درباره تاریخ پرفراز و نشیب جنبشهای کارگری گفتگو نمودند و یاد و نام الگوهای کارگری زاگرس همچون شهید شهرام محمدی از ایذه، شهید البرز زارعی از گچساران، شهید علی آندی از ایذه، شهید صادق ایزدپناه از صیدون و زنده یاد مسعود بهادری را گرامی داشتند.

پیشگام فرهنگی محمد لطیف نیز از فلسفه کار و کارگری و گوشه ای از آسیب شناسی کارگری گفتگو نمود و شعری کارگری درباره روز جهانی کارگر خواندند.

ارسلان امینی طراح و سازنده کمپین کارگری ۱۳۹۹ نیز درباره جایگاه و نقش ارزنده زنده یاد مسعود بهادری در سازماندهی و برنامه ریزی کمپین کارگری گفتگو نمودند که چگونه تا پایان زندگی و هنگامی که روی تخت بیمارستان بودند رهنمودهای ارزنده شان را درباره چگونگی پیشبرد اهداف کمپین سراسری کارگری ابراز می نمودند و برای سرافرازی کارگران و خانواده هایشان مرز نمی شناختند و در همه سخنان گرانمایه شان نام و آوازه کارگر می درخشید.

حسین جشن کارگر پروژه ای و نویسنده آلام کارگران که ادبیات و هنر نویسندگی خود را برای پاسداشت ارزشهای گرانبهای کارگری به کار می برد، چنین گفت: «خورشید نورانی از اینکه بر سرزمین قهرمان پرور زاگرس بتابد بسیار خرسند و شادمان گشته است و روز به روز نور خیره کننده اش جان تازه ای به مردمان این سرزمین داده است»

خنیاکر ایلی بهیمی مهربان آراد (روح اله) نقدی با سرو خواندن یا گاکریو در یاد قهرمانان کارگری نیز شور و هیاهویی بی مانند آفرید و جویبار آشک را که از فراز و نشیب رود خروشان کارون سرچشمه گرفته است را به چشمها سرازیر نمود.

در پایان مراسم دو نویسنده کارگرمجان حسین جشن و رهام بهیمی وند نیز کتابهایشان «گذر از خودکشی» و «یاریارهای هاشقنه (عاشقانه)» بهیمی را به خانواده های آن دو زنده یاد پیشکش نمودند و از اینکه سرزمین زاگرس بتواند راه راستین فرهنگ و خود شکوفایی را ببیماید ابراز امیدواری بسیار نمودند. افراد حاضر در مراسم از گروه فرهنگی هنری ادبی ایل بزرگ بهیمی و کارگران سندیکای فلزکار مکانیک ایران که برای پاسداشت الگوهای میهنی و کارگری در روز جهانی کارگر سال ۱۴۰۱ این مراسم را تدارک دیده بودند سپاسگزاری کردند.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران و اعضای پروژه ای سندیکا در پایان مراسم سپاسگزاری ویژه خود را از مردم روستای آنچه شهرستان ایذه و روستای دره بنیاب (علا) شهر صیدون ابراز داشتند که همه گونه همکاری را در میزبانی و ارج گذاشتن به این روز باشکوه کارگری دریغ ننمودند. ۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۱

کارگران پروژه ای عضو سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران

۱۰۰۰ کارگر NGL3100 به خانه رفتند!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، با توجه به خبر منتشره دیروز از سوی سندیکای فلزکار، ۱۰۰۰ کارگران پتروپالایش کنگان شرکت ناورود سایت دو پروژه NGL3100 در دشت عباس به کارفرما OIEC و پیمانکاری IGC در چهارمین روز اعتصاب به دستور پیمانکار به خانه رفتند.

با آنکه دیروز به آقایان مهندس دهکردی و سرپرست کارگاه مهندس حیدری توصیه کردیم قانون کمپین ۱۰/۲۰ را که همه شرکت ها پذیرفته و اجرا می کنند را اعمال کند و از مصوبه افزایش حقوق وزارت کار تخطی نکند، متأسفانه امروز با خبر شدیم که این کارگران به خانه بازگشتند.

بی تردید آنچه می بایست اجرا شود نص صریح قانون و افزایش حقوق هاست.

نه به بلک لیست کردن نیروها!

به گزارش خبرنگاران پیام سندیکا، تعدادی از کارگران فاز ۱۴ مربوط به شرکت پارس نقش هخامنش (احسان عباسی) اعتراض خود را به سندیکا اعلام و تقاضای کمک نموده اند. طی اظهارات کارگران این پیمانکار، گویا اختلاف مالی در خصوص چند روز بارینگی که نیروها توسط پیمانکار مذکور به خوابگاه روانه می شوند ولی از محاسبه کردن این روزها طفره رفته، شکایت به حراست فاز کشیده شده و در نهایت این کارکرد روزهای بارینگی به کارگران پرداخت می شود اما متأسفانه در یک حرکت غیرقانونی این کارگران تسویه و بلک لیست می شوند و در حال حاضر جهت کار در آن فاز با پیمانکار دیگری به مشکل رسیده اند.

سوال اینجاست که آقای احسان عباسی به کدام جرم از حراست خواسته نیروها بلک لیست شوند؟! آیا هرکس تقاضای احقاق حق نمود میبایست بلک لیست شود؟!!

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران حمایت خود را از این برادران کارگر که بی جهت بلک لیست شده اند اعلام و به آقای احسان عباسی تذکر میدهد که با رفتار غیرقانونی خود که به جای کمیته انضباطی مسایل را با حراست ارجاع می دهد ما برخورد قانونی خواهیم کرد. در ضمن بیمه نیروها را طبق عنوان شغلی و پرداختی حقوق کارگران به سازمان تامین اجتماعی پرداخت کند و دست از بی جهت بلک لیست کردنهای نیروها بردارد، در غیر این صورت از طرف سندیکا تحریم نیرو خواهد شد

برای پیمانکاران دغلكار و بد حساب كار نكنيم!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، شرکت آتی سازان پرشیا به مدیریت رضا شهبازی، جنب ضلع شرقی فاز ۱۹، در حق کارگران خود اجحاف کرده و هنوز طی روال قدیم ۲۴/۶ را تحمیل و افزایش حقوق امسال را هم اعمال نکرده است. متاسفانه کارگرانی که مخالفت کرده و تقاضای اعمال کمپین نموده‌اند، همگی را تسویه داده است. به ایشان اخطار می‌دهیم اگر به اعمال غیر قانونی خود ادامه داده و بندهای کمپین را رعایت ننماید، این پیمانکاری را تحریم کارگری خواهیم کرد.

همچنین در پتروشیمی دالاهو به پیمانکاری آقای سلیمانی، که به کارگران بلوچی که از ۱/۸/۱۴۰۰ تا اواخر سال ۱۴۰۰ در آن پتروشیمی مشغول به کار بودند، هنوز حقوق این نیروها را پرداخت نکرده است. بدین وسیله این پیمانکار بدحساب (سلیمانی) را به کارگران معرفی می‌کنیم تا از کار کردن برای چنین پیمانکارانی خودداری کرده و از مسئولان پتروشیمی دالاهو تقاضا داریم، علت پرداخت نکردن حقوق این کارگران را بررسی نمایند.

به اطلاع همه کارگران می‌رساند که سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران این پیمانکار را تحریم کارگری کرده و نام ایشان در لیست پیمانکاران بد حساب قرار گرفته است.

هیچکس بالاتر از قانون نیست!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، شرکت ناو رود سایت ۲ پتروپالایش، سروش مهستان با مدیریت پروژه مهندس صدرزاده، رئیس کارگاه مهندس رشید قلم و سرپرست اجرا مهندس مهرکی، یک هفته است که کارگرانشان از رفتن به کار خودداری کرده بود درگیر اعتصابات هستند. خواست این کارگران رعایت مقررات قانونی که وزارت کار و مدیریت منطقه ویژه در خصوص افزایش ۴۰ درصدی حقوق کارگران پروژه ای اعلام کرده اند و ۲۰ روز کار و ۱۰ روز مرخصی که از سال پیش بسیاری از شرکت‌ها اعمال کرده اند، می‌باشد. متاسفانه مسئولان مذکور زیر بار نرفته و شروع به تسویه دادن نیروها کرده اند و در نهایت حدودن ۲۰ نفر از قسمت ماشین آلات و داربست بندهای سن بالا را که فقط رد شدن بیمه برایشان مهم بود را نگه داشته و بقیه نیروها را تسویه دادند. مسوولین شرکت اعلام داشتند شرایط ۶/۲۴ است و افزایش حقوق هم نداریم.

بدین وسیله سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران ضمن هشدار به این شرکت برای اجرای قانون وزارت کار و دستور مدیر منطقه ویژه حمایت خود را از نیروهای تسویه شده اعلام می‌دارد و به اطلاع کلیه کارگران عزیز بیکار میرساند به هیچوجه جایگزین برادران اخراجی خود نشوند تا مسنولان شرکت متوجه خطای غیرقانونی خود گردند. شرایط می‌بایست در تمام پروژه های منطقه ویژه یکسان باشد. کارگری که در شرایط سخت و با اضافه کاری های تحمیل شده کار می‌کند می‌بایست از استراحت کافی طبق قانون کار برخوردار باشد. وضعیت کارگر پروژه ای با کارگرانی که شب را در خانه می‌گذرانند فرق می‌کند و می‌بایست مرخصی شان بیشتر باشد لذا به همه شرکت های حاضر در پروژه ها اعلام می‌کنیم کمپین ۲۰ / ۱۰ را پذیرفته و افزایش حقوق را که وزارت کار برای سال ۱۴۰۱ در نظر گرفته را طبق دستور مدیریت منطقه ویژه به تاریخ ۱۷ فروردین ۱۴۰۱ به شماره ۲۸۰۳ اعمال کنند.

حقوق های عقب افتاده را به ما گزارش کنید!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، پیمانکاری شیرمرد از شرکت آبداراهان در پالایشگاه ستاره خلیج حقوق اسفند و عیدی کارگران را پرداخت نکرده است.

با توجه به گفتگوهای نماینده ۲۰۰۰ کارگر پروژه ای با مسولین شرکت نفت در خصوص عقب افتادن حقوق ها و رد شدن لیست بیمه کارگران با عنوان شغلی کارگر ساده از همه کارگران می‌خواهیم در هر پروژه ای که هستند چنانچه حقوقشان عقب افتاده و یا لیست بیمه شان با عنوان شغلی شان مطابقت ندارد و کارگر ساده رد می‌شود این تخلفات را به ما گزارش کنند تا بتوانیم ریشه این کارهای غیرقانونی را خشک کنیم.

تا به کی آتش به جان افتد، چرا؟؟

منوچهر قنوتی کارگر پتروپالایش کاوشگران بر اثر آتش سوزی در منطقه ویژه پتروشیمی فوت کرد. این کارگر جانباخته در روز ۱۱ فروردین در حین کار آتش گرفت. متأسفانه جان باختن کارگران که بر اثر سهل انگاری در رعایت موارد ایمنی از سوی شرکت ها رخ می‌دهد، برای شرکت نفت و اداره کار به امری عادی بدل شده است.

کارگران پروژه ای عضو سندیکای کارگران فلزکارمکانیک درگذشت این کارگر را به خانواده و همکارانش تسلیم می گوید.

حقوق های عقب افتاده مشکل کارگران پروژه ای!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، با توجه به اعلام دولت و تاکید رییس دولت آقای ریسی هنوز پالایشگاه آبادان حقوق بهمن و اسفند کارگران را نپرداخته است. مدیران شرکت های سکاف، آبدراهان، اکسیر، IGC یا کلک و حیل و امروز و فردا کردن کارگران را سر دوانده و تلاش دارند در اواخر اردیبهشت حقوق بهمن کارگران را بپردازند. حقوق دیمه کارگران این شرکت ها در اوایل اسفند پرداخت کرده اند. در ضمن در این پالایشگاه لیست بیمه همه کارگران متخصص به صورت کارگر ساده رد می شود.

به همه کارگران پروژه ای اعلام می کنیم تاخیر در حقوق ها و چنانچه لیست بیمه تان کارگر ساده و نه با عنوان شغلی به تامین اجتماعی ارایه می گردد به ما خبر دهید

دغلكاری در پتروشیمی گچساران!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، پیمانکاری های پناه صنعت پارت و سلحشور نه تنها طبق کمپین کارگران را دستمزد نمی دهند بلکه دغلكاری هایی هم دارند. موقع افزایش حقوق که می شود کارگران را به سمت پیمانکار سوق می دهند و چند ماه که گذشت و همه چی ساکت شد دوباره پیمانکار را بیرون کرده با حقوق کم آنها را به استخدام خود در می آورند مانند

سال گذشته در زمان کمپین ۲۰ / ۱۰ و به این ترتیب حق کارگر را پایمال می کنند. روز گذشته هم با اعتراض کارگران متاسفانه این شرکت ۳۰۰ کارگر معترض را تسویه کرد و به پیمانکاری معرفی کرد تا با آنها قرارداد ببندد. با توجه به اینکه ۹۰ درصد نیروها بومی بوده و اکثرن کمکی هستند لذا اعتصابات موثر واقع نمی شود.

در پیمانکاری سلحشور نیز چند روز پیش مونتاژکاران به خاطر کمی حقوق دست از کار کشیدند و چون از طرف دیگر نیروها حمایت نشدند ۶ نفر از بهترین مونتاژکارانش را اخراج کرد. در این پتروشیمی ۲۴ روز کار و ۶ روز مرخصی همچنان روال است و حقوق مونتاژکار ۹ میلیون می باشد.

از طرف سندیکای کارگران فلزکارمکانیک به این نیروها توصیه می کنیم با هم متحد شده و همگی با هم دست از کار بکشند وگرنه همیشه شکست خواهند خورد.

نامه کارگران پروژه ای به سندیکای فلزکارمکانیک ایران!

سلام و درود خدمت دوستان عزیز پروژه ای

ما حدوده ۷۰ نفرهستیم و در سایت ۱ پتروشیمی بوشهر برای شرکت پترو صنعت اروند کار میکنیم. بعد از حدوده یکماه که از سال جدید میگذره امروز وایسادیم که تکلیف حقوق جدید مشخص بشه ولی طبق معمول سرپرست کارگاه دنبال بهانه بود و ماهم همگی ترک کار کردیم و اومدیم خوابگاه.

از دوستان و همکارانی که توی منطقه ی عسلویه و کنگان و سایت ۱ پتروشیمی بوشهر و برای شرکتهای کیان نصب و سازه پاد و جهانپارس و استیم کار میکنن تقاضا میکنیم با دیگر دوستان همکاری کنن که هرچه زودتر تکلیف حقوق جدیدمون معلوم بشه ، چون کارفرماها همگی ادعا دارن که هنوز هیچ شرکتی اعلام حقوق نکرده ، پس بهتره با هماهنگ بودنمون این بهانه ی بچگانه رو ازشون بگیریم و مجبور بشن هرچه سریعتر قرارداد جدید با افزایش حقوق جدید رو اعمال کنند.

افزایش حقوق باید اجرا شود!

بنا به گزارش های رسیده از پروژه های نفت و گاز و نیروگاهی، بسیاری از شرکت ها از اعمال افزایش حقوق مصوب وزارت کار خودداری کرده اند.

برادران کارگر پروژه ای!

۱- طبق اعلام وزارت کار ۵۷ درصد افزایش حقوق برای کارگران ساده لحاظ شده و برای سایر سطوح ۳۸ درصد + ۵۱۵ هزار تومان افزایش مقرر گردیده است. از آنجایی که کارگران پروژه ای در ردیف کارگران سایر سطوح یعنی بالاتر از حداقل بگیران هستند لذا می بایست ۴۰ درصد افزایش حقوق برای ۲۰ روزکار بر مبنای حقوق های اعلام شده کمپین در سال گذشته از سوی شرکت ها اعمال گردد.

2- با توجه به شکایت های صورت گرفته از سوی مازیار گیلانی نژاد نماینده ۲۰۰۰ کارگر پروژه ای، در وزارت کار در تهران و اداره کار بوشهر و بازرسی شرکت نفت در خصوص تخلف پیمانکاران و شرکت های زیر مجموعه نفت در خصوص رد شدن لیست بیمه کارگران متخصص به صورت کارگر ساده، اعلام می گردد چنانچه کارفرما لیست بیمه شما را به صورت کارگر ساده رد می کند، این تخلف را به ما گزارش کنید تا به اداره کار و شرکت نفت ارایه کنیم تا جلوی این حق خوری گرفته شود.

اگر کارفرمایان بخواهند به تخلفات خود ادامه داده و حقوق کارگران را رعایت نکنند در آینده ای نزدیک برخورد سختی را تجربه خواهند کرد.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران

گروه پایبینگ و اکیپ پروژه ای ها ۲۷ فروردین ۱۴۰۱

پالایشگاه آدیش کنگان در اعتصاب!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، امروز ۲۶ فروردین ماه کارگران پالایشگاه آدیش کنگان از صبح به سرکار نرفته و دست به اعتصاب زدند. ۴۰۰ کارگر این پالایشگاه در اجرای توصیه سندیکای فلزکارمکانیک به کارگران که از اوایل سال گفته شده است خواستار افزایش حقوق ۵۷ درصدی هستند. پیمانکاری مبین صنعت و پیمانکارش مبینی که از روز گذشته با اعتراض کارگران روبرو شده بود اعلام کرد فقط ۱۰ درصد به حقوق ها اضافه می کند. کارگران امروز بعد از خوردن صبحانه دست به اعتصاب زده و خواهان تسویه حساب شدند.

به همه کارگران پروژه ای اعلام می کنیم طبق مصوبه وزارت کار همه کارگران می بایست به حقوق هایشان ۵۷ درصد اضافه شود. در غیر این صورت شرکت هایشان از قانون تخطی کرده متخلف محسوب می شوند و می توانند به اداره کار محل مراجعه و این تخلف را گزارش کنند.

در ضمن از همه برادران کارگر بیکار می خواهیم در همبستگی با این کارگران به این شرکت برای کار مراجعه نکنند و این شرکت از هم اکنون تحریم کارگری است. متحد باشیم پیروزیم!

کارگران پروژه ای عضو سندیکای کارگران فلزکارمکانیک خوزستان

برای شرکت های «گدا» کار نکنیم!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، در پتروشیمی بوشهر پیمانکاری فرجود سرویس های حمل نیرو کولره را روشن نمی کنند. ۵ سرویس دارد که نیروها را سرکار می برند. در اوج گرما کارگر را بخار پز سرکار می برند و بخار پز برمی گردانند خوابگاه.

به کارگران از طرف کارفرما پیغام داده شد که هر کسی ناراحت است بیاید تسویه کند برود.

ما ضمن حمایت از خواسته کارگران به کارفرمای متخلف پیغام می دهیم به همین زودی ایشان را از کار بیکار خواهیم کرد. منتظر باش و ببین.

اخطار به شرکت های حاضر در پتروشیمی بوشهر، سایت ۱

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، با اعلام ۴۰ درصد افزایش حقوق بر حقوق های اعلامی کمپین ۱۰/۲۰ از سوی سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران، کارگران پروژه ای پتروشیمی بوشهر سایت یک پیمانکاری شرکت جهانپارس با ۲ روز اعتصاب به این شرکت مهلت دادند تا شنبه پیش رو ۳ فروردین قراردادها را با این قیمت ها برای ۲۰ روز کاری امضا کند:

جوشکار ۳۰ میلیون، فیتر ۲۶ میلیون، مونتاژکار ۲۳ میلیون

ما ضمن حمایت از این خواسته به همه پیمانکاران هشدار می دهیم هرچه سریعتر به خواسته های کارگران تمکین کنند.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران کارگران گروه پایبینگ و اکیپ پروژه ای ها

افزایش دستمزد قانونی باید اجرا شود!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، با توجه به اعلامیه ۲۷ فروردین سندیکای فلزکارمکانیک در مورد افزایش حقوق ۴۰ درصدی و همچنین بخشنامه ۲۸۰۳ سیدمحمدعلی موسوی مدیر کار و اشتغال منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس برای افزایش حقوق کارگران که به همه شرکت ها ارسال شده است، متأسفانه برخی از شرکت ها از افزایش دستمزدهای کارگرانشان خودداری می کنند.

شرکت فلات قاره از کارگران تعهد گرفته است که تا خرداد افزایشی صورت نخواهد گرفت و حق اعتراض هم ندارند وگرنه برخورد قانونی خواهد شد. همچنین به کارگران گفته شده است که تضمین نمی کنیم که ۵۷ درصد افزایش صورت بگیرد و افزایش به احتمال زیاد ۱۰ درصد خواهد بود برای ۲۲ روز کار و ۸ روز مرخصی.

با آنکه قیمت محصولات خوراکی از سال گذشته تا کنون بیش از ۲ برابر افزایش داشته است می بایست افزایش حقوق ها بطور قانونی اجرایی گردد. خودداری کردن از افزایش حقوق ها عواقب ناخوشایندی را در بر خواهد داشت.

شخصیت کارگری را حفظ کنید!

بارها به کارگران آموزش داده شده که حفظ حرمت کارگری حتا از افزایش دستمزد و سایر مطالبات کارگری بالاتر است و باید شخصیت کارگرمیان را حفظ کنیم تا در مواجهه با کارفرما آنان را وادار کنیم به ما احترام بگذارند. تا زمانی که کارگر برای خودش ارزش قائل نباشد در مبارزات کارگری کمتر پیروز خواهد شد.

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، در شرکت اکسیر صنعت فاز ۱۴ آنچنان که در عکسها مشاهده می کنید یخی که باید مورد استفاده کارگر باشد را روی زمین ریخته آنهم در مقابل توالت های پروژه. در عکس دیگر جلوی آبخوری هم پر از لجن است که منبع بیماری و مگس و پشه خواهد بود. دوستان کارگر، آیا می بایست با هر خفتی کار کرد؟؟؟ یعنی کارگر و سرپرستانش نمی دانند که با این وضع بیمار خواهند شد؟؟؟

روی سخن ما با کارگران است که باید احترام خود را نگه دارند و به این وضعیت تن نداده و برای خود شرایط انسانی را مطالبه کنند.

اخراج ها آغاز شد!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، شرکت های قطعه سازی در اصفهان و حومه در سال جدید مبادرت به اخراج کارگران کم سابقه خود به دلیل نداشتن توان مالی مناسب برای افزایش حقوق پرسنل شان، زده اند. قطعه سازانی که سالهاست برای کارخانه هایی چون ایران

خودرو و سایپا قطعه تولید می کنند مدت هاست نتوانسته اند طلب های انباشته شده خود را از این دو شرکت بگیرند با اخراج و قطع اضافه کاری های کارگران در سال جدید موج بیکار سازی را آغاز کردند.

استثمار کارگران شرکت آسیاب پلاستیک بیگی!

امنیت ملی در هر جامعه ارتباطی مستقیم در ایجاد عدالت بین نیروی کار و صاحبان سرمایه دارد. به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، استثمار کارگران شرکت آسیاب پلاستیک بیگی در مقابل چشم اداره کار و سازمان تامین اجتماعی لنگرود در حالی رخ می دهد که رییس دولت آقای ریسی در جلسه دولت گفتند: «حقوق کارگران نباید عقب بیفتد»

شرکت آسیاب پلاستیک بیگی واقع در لاهیجان، قصاب محله، دارای ۱۷ نیروی کار زن و مرد است و کارشان تفکیک و آسیاب زباله ها در سرمای زمستان و گرمای تابستان بدون سرپناه می باشد. شروع کار روزانه از ساعت ۷ صبح تا ۶ غروب بدون نهار و اضافه کاری، و پرداخت حقوق هفته گی و هر هفته هم بین ۳۰۰ تا ۵۰۰ هزار تومان را کسر کرده می گویند در زمان تسویه حساب سالانه پرداخت خواهد شد، که پرداخت نمی کند عیدی امسال فقط ۳ میلیون به کارگران پرداخت کرده اند و این شامل کارگرانی که چند ماهی با آنان کارکردند ولی بیکار شدند، هم نشد. قابل توجه

سازمان تامین اجتماعی لاهیجان / اداره کار و امور اجتماعی لاهیجان / دادگستری لاهیجان
جهت اقدام

خانه هایتان آباد!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، کارگران عضو تعاونی مسکن کارگران فلزکارمکانیک بعد از ۱۵ سال خانه هایشان را از سازمان عمران پرند تحویل گرفتند. تعاونی مسکن فلزکارمکانیک در سال ۸۶ جزو اولین تعاونی‌هایی بود که در طرح مسکن مهر ثبت نام کرد. ولی با افزایش قیمت مسکن که قرار بود با نهایت ۷ میلیون تومان صاحب خانه شوند و ۸۰ درصد این مبلغ را هم بصورت وام دریافت کنند، با گذر ایام به بیش از ۸۰ میلیون تومان رسید. ۳۷ میلیون نقد و ۵۰ میلیون وام.

در هفته گذشته به اعضای تعاونی مسکن برای تحویل خانه هایشان تماس گرفته شد. اما چه خانه‌هایی که بیشتر به بیغوله شبیه هستند تا خانه. این خانه‌ها شیشه ندارند، مصالح ساختمانی هنوز از محل ساختمان پاکسازی نشده، گاز وصل نیست، درب ورودی بلوک با زنجیر باز بسته می‌شود، کابینت، پکیج، کمد دیواری، درب ضد سرقت، کولر، شوفاژ، شیر آلات، ندارد. کسی هم در سازمان عمران پرند پاسخگو نیست. مامور تحویل دهنده به اعضای تعاونی می‌گوید: «خداتون شکر کنید که آجرهاش رو تحویلتون دادند». برای درب آکاردئونی ۱ میلیون ۸۰۰ هزار تومان پول گرفته اند اما هنوز نصب نکرده اند. ۵۰۰ هزار تومان برای ارسال نامه به شرکت گاز برای وصل گاز از افراد گرفته شده و به آنان اعلام شده خودتان برای وصل گاز به شرکت گاز مراجعه کنید. دیوارها اکثرن ترک دارد. درب ورود خانه‌ها آنقدر نازک است که با فشار دست «قُر» می‌شوند. شرکت «هسا ۱» مجری طرح که وابسته به وزارت دفاع است بلوک ۲۳۲ را اینگونه تحویل مشتریانش داده است.

جار و جنجال مسکن ارزان قیمت این است آن هم بعد از ۱۵ سال انتظار.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران ضمن خسته نباشید به مدیرعامل تعاونی مسکن آقای مازیار گیلانی نژاد برای زحمات بی دریغش و شادباش به اعضای تعاونی مسکن روزگار خوشی را برایشان آرزومند است.

صعود به قله پر افتخار خوان یغما!

به مناسبت روز جهانی کارگر گروه کوهنوردان فلزکار به قله ۳۲۰۰ متری خوان یغما در جاده چالوس بعد از پل خواب روستای مورود صعود کرد. این قله که قبل از قله منار واقع شده است در تجلیل از زحمات محمدحسین خوان یغما، کوهنورد سرشناس تهرانی، که برای ورزش کوهنوردی در دهه های ۳۰، ۴۰، ۵۰ انجام داده است توسط گروه کوهنوردان فلزکار نامگذاری شد.

در صبح زیبای بهاری ۱۰ اردیبهشت روستای «مورود» پذیرای گروه کوهنوردان فلزکار در ساعت ۷ صبح بود. این روستا در ۴۲ کیلومتری کرج قرار دارد. صبح بهاری با ریزش باران صعود را دلپذیرتر کرد. هر چند باران بخشی از مسیر را گل آلود کرده و صعود را مشکل نموده بود اما لذت صعود در هوای سرد بهاری احساس خوبی را به صعود کنندگان داد. ساعت ۱۱ قله فتح شد و بعد از گرفتن عکس و اضافه کردن سنگ چین روی قله، کوهنوردان به دو گروه تقسیم شدند. بخشی برای فتح ۳۵۲۰ متری قله منار رفته و از آنجا به کن سولوقون و بخشی دیگر به روستای مورود باز گشتند.

آینده زحمتکشان در گروه اتحاد!

زحمتکشان در وضعیت پیچیده ای قرار گرفته اند، وضعیتی که آنان را مجبور می کند در تلاش معاش هر روز بی پناه تر و آسیب پذیرتر گردند. از سویی نمایندگان که برای تعیین حداقل دستمزد در شورای عالی کار حضور پیدا کرده اند از جسارت بی بهره بوده و با حرکات سرمایه داری لانه کرده در دولت و وزارتخانه های مربوطه گول خورده و فکر می کنند برای زحمتکشان کاری مثبت صورت داده اند. از سویی دیگر گرانی هر روزه آنان را محتاط تر می کند تا تمامی تلاش خود را به کار برده و شغل خود را حفظ کنند و یا با کمترین دستمزد مجبورند به کار بپردازند.

فعالین واقعی سندیکاهای کارگری در حد و اندازه خود قادر به فعالیت نبوده و کوشندگان آن هر روز باید با پلیس سیاسی در کلنچار باشند. اعتراض ها و اعتصابات نه تنها برنامه ای دراز مدت برای دستیابی به یک نتیجه قابل قبول را ندارند بلکه ترس از اخراج و از دست دادن شغل خود به سرعت خاموش می شوند. در این میان آن کوشندگانی که دست به سازماندهی و برنامه ریزی می زنند به سرعت توسط حراست ها شناسایی و اخراج می گردند.

با آنکه در سال گذشته گرانی در حوزه خوراکی ها بیش از ۲۰۰ درصد افزایش یافته اما وزارت کار با ترفندی ۵۷ درصد به حقوق کارگران اضافه کرد تا مثل هر سال باز هم زحمتکشان قدرت خریدشان را نسبت به سال گذشته بیشتر از دست بدهند. این مثلن افزایش ها که سفره های زحمتکشان را بیشتر خالی می کند ترفندی است تا کارفرمایان بتوانند بیشتر به زحمتکشان فشار آورده و دستاوردهای آنان را از بین ببرند. افزایش اضافه کاری ها، افزایش سرعت تولید در خطوط تولیدی کارخانه ها های صنعتی چون ذوب آهن و ایران خودرو با استخدام نکردن کارگر به جای کارگران بازنشسته شده، محو شدن شیر - ناهار - کفش و لباس کار - رد نشدن بیمه - بازرسی نکردن عمادانه وزارت کار از واحدهای صنعتی کوچک و بزرگ و نادیده گرفتن تخلفات آشکاری مثل عقب افتادن حقوق ها، زحمتکشان را هرچه بیشتر در منگنه بی عدالتی برنامه ریزی شده قرار داده است.

با اسناد می توانیم ثابت کنیم که دستمزدها در بیشتر واحدهای تولیدی به موقع پرداخت نمی شوند و به گروگانی برای تحمیل شریط سخت کار در دست کارفرمایان قرار می گیرند و وزارت کار و بازرسی ها از آن خبر داشته اما می گذارند این بی قانونی به یک امر عادی بدل گردد تا زحمتکشان توان مقابله با این بی قانونی و ظلم برنامه ریزی شده را نداشته باشند. مجموعه این حرکت ها که از سوی سرمایه داران اتخاذ می شود باعث می گردد تا جنبش کارگری و به ویژه بخش سازمان یافته آن، سندیکاهای کارگری از حالت دفاعی بیرون نیایند.

زمینه های اتحاد عمل تا حد زیادی در جنبش کارگری و جنبش زحمتکشان فراهم است، اما برخی مانع های ذهنی همچنان از خود جان سختی نشان می دهند. درک نکردن درست ماهیت جنبش سندیکایی و مفهوم مبارزه سندیکایی کماکان از جمله مانع های ذهنی ای هستند که سد راه اتحاد عمل فراگیر می شوند. جنبش سندیکایی عبارت است از: وسیع ترین بخش جنبش کارگری که به طور عمده مبارزات اقتصادی - رفاهی را شامل می شود و در عین حال در عرصه مبارزه عمومی در سطح کشور، پیشبرد آگاهی طبقاتی زحمتکشان را در دستور کار خود دارد. در سازمان های سندیکایی کارگران و زحمتکشان با هر عقیده، نظر، قومیت حضور دارند و این امر پایه اتحاد عمل فراگیر یا به عبارت دقیق تر و در تحلیل پایانی وحدت سندیکایی است.

آنچه امروز وظیفه هر کوشنده کارگری و بازنشستگان است، سازماندهی مطالبه گری و اعتراض به این بی قانونی های برنامه ریزی شده از هر راه ممکن است. با توجه به چشم انداز حذف ارز ترجیحی و طوفان گرانی ها و رخدادهای بین المللی که باعث گرانتز شدن مواد غذایی در سطح جهان شده است، که بی تردید کشور ما را هم در بر خواهد گرفت اتحاد عمل فراگیر همه زحمتکشان و وظیفه ای درنگ ناپذیر است.

مازیار گیلانی نژاد ۱۰ فروردین ۱۴۰۱

سال نو بر همه کارگران ایران خجسته بادا!

سال نو ۱۴۰۱ را در هنگامه ای آغاز نموده ایم که باز هم همانند سال های دیگر چهره های تکیده و افسرده و نگران کارگران و خانواده های آنها مجالی برای اندیشیدن به شادکامی، به آنها نمی دهد. چرا که سالی پر فراز و نشیب را روبروی چشمان خودمان دیده ایم و بیکاری فرساینده ای که به دنبال کمپین کارگری تیرماه ۱۴۰۰، بر کارگران تلاشگر پروژه های صنعتی تحمیل شد، برای ما بسیار اندوه بار و نگران کننده بوده است. کارگرانی که برای واخواهی یا اعتراض به سیستم چپاول و سنگدلانه خصوصی سازی، منپاوری و پیمانکاری دست از کار کشیده و از اینهمه بار پستی خود را رهانیدند و در برابر یورش گران به سفره هایشان سینه سپر کردند. با درخواست حقوق شایسته و مرخصی ۱۰ روز برای ۲۰ روز کار، دست به اعتصاب زده و در یک کار گروهی و هماهنگ با دیگر کارگران صنعتی پروژه های سرزمینمان در جنوب کشور در نخستین روزهای تیرماه ۱۴۰۰ با شنیدن بیاتیه های گردانندگان کمپین، ابزارهای خود را به انبارهای کارگاهها داده و راهی خانه هایشان شدند. بسیاری از کارگران به دلیل کمبود ماشین برای رفتن به شهرستان از کنگان و عسلویه شهر به شهر با ماشین آمدند و در این میان دو تن از برادران کارگرمان که به سوی شهرستان ایده می رفتند دچار رخداده ناخوشایند تصادف شده و به کام مرگ و نیستی کشیده شدند.

سالی که کارگران بسیاری پس از کمپین سراسری برای همیشه از کارگری بیزار شده و کار و کارگری رها نمودند. سالی که گرانی بیداد می کرد. سالی که کارگران اندیشه خرید را با ترس و لرز به ناخودآگاه خود واپس رانده بودند و در برابر درخواست های خانواده، سرهایشان به زیر افکنده بودند. کارگرانی که آرزوهای خود را ناکام یافته می دیدند و به دنبال راهکارهایی بهتر برای برون رفت از این همه آشفتگی و سردرگمی بودند. در سال گذشته بیشترین آمار خودکشی در بین کارگران و خانواده های آنان بود تا بدین گونه شاید

بتوانند با مرگ و نیستی خود و به بن بست کشاندن آرزوهایشان، همه آشفته‌گی‌هایی که سودجویان دلال پرور برای آنها رقم زده اند را با خود به گور ببرند.

فریاد دادخواهی کارگران در هنگامه کمپین بیست ده توانست سودجویان و ناپکاران را از خواب همیشگی بیدار نماید و آنها را در شمارش سودورزی‌هایشان با شکست روبرو نماید. در کمپین سراسری بیست ده، کارفرمایان و پیمانکاران دلالتان را که همیشه با چهره‌های کریه و افاده‌ای به کارگر خودی نشان می‌دادند و خود را فرماتروای کارگران می‌دانستند را به این راستی نگری رسانید که آنها بدون کارگر هیچ نیستند. آنها به این باور رسیدند که هرچه دارند در پناه توانمندی هنر بی مانند کارگران دارند. کارگران توانستند با پشتیبانی از نماینده کارگری شان مازیار گیلانی نژاد و گردآوری دو هزار امضا، خواسته‌های کارگری خود را به فرماتروایان سرزمینمان و نمایندگان مجلس و وزارت نفت برسانند و آنها را وادار به پذیرش بیست روز کار و ده روز مرخصی بنمایند، هر چند که هنوز قانونی نشده است. آنها توانستند میزان دستمزد‌ها را به دو برابر برسانند و ارزش و منش کارگر را به رخ سودجویان بکشانند و نشان دهند که هر گاه کارگران بخواهند، در پناه خرد و باور گروهی خواهند توانست خواسته‌های خود را به زورمداران تحمیل کنند و در برابر خانواده‌هایشان و مردم سرافراز و سربلند باشند.

بی گمان دستاوردهای کمپین کارگری بیست ده بدون هزینه نبوده است و چه بسا همه ما را به این باور رسانیده است که بایستی برای رسیدن به آرمانهای کارگری مان، توان و پذیرش هزینه دادن را نیز داشته باشیم تا بتوانیم در این گذرگاه پر از فراز و نشیب، راهی با کمترین هزینه را برگزینیم.

بایستی سال ۱۴۰۱ را در پناه خرد و باور همگانی به چنان جایگاهی برسانیم که دغدغه نان نباشد و فراتر از شادکامی راه‌ها را ببیماییم و در این راه بایستی با پیوستن به سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ایران و متحد شدن در پروژه‌ها، اهرم فشار برای به زانو درآوردن کارفرمایان و زورمداران باشیم.

با سپاس فراوان یکم فروردین ۱۴۰۱

ارتان خرم‌دین، سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ایران

کارگران سرزمین بی لبخند شادی آفرین شدند!

کارگران کشور همانگونه که در ساختن پروژه های صنعتی سرزمینمان از همه چیز خود مایه گذاشته اند تا برای سرفرازی ایران زمین پیشگام و پیشرو باشند؛ همانگونه هم هنر بی مانند خودشان را در میدان فرهنگ به نمایش گذاشته اند و بدون هیچگونه چشمداشتی هم از جیب خود، کار بدنی و همچنین زمان زندگی خودشان مایه گذاشته اند و برای رشد و باروری فرهنگی و میهنی در راه همبستگی و شادی آفرینی و سرفرازی مردمانشان کارهایی در خور و شایسته انجام داده اند.

در هنگامه جشنواره بزرگ اسوار ایل بهیمی که در شهر باوج ابوالفارس در تاریخ ۱۱/۱/۱۴۰۱ برگزار شد، میزبان همه اقوام ایرانی بودیم و بسیار باشکوه و هنرمندانه برگزار شد. رخداد باشکوه این جشنواره شور بی پایان کارگران در برگزاری این جشنواره بود که همه گونه همکاری ها را در این میان پیش از آغاز تا پایان جشنواره انجام دادند.

کارگر بازنشسته سنگ شکن رامهرمز استاد حیدر نظری با خوانش زیبای ملی میهنی به شاهنامه خوانی به سبک بهیمی پرداختند.

در پایان جشنواره از مهربانوی ورزشکارمان آرزو بهیمی که قهرمان ملی میهنی هست و دختر یک کارگر است ستایش بسیار انجام گرفت. آرزو بهیمی هنگامی که پای میکروفون رفت به همه مردم درود فرستاد و گفت: «از اینکه دختر یک کارگر هستم بسیار خرسند و شادمان هستم؛ چرا که پدر کارگرم اندیشه باز و بدون مرز داشته و با اینکه در زندگی مالی بسیار به ما سخت می گذرد ولی پدرم برای من که یک دختر هستم و در روستا زندگی می کنیم زمان گذاشت هزینه پرداخت نمود تا من بتوانم در رشته ای که دوست دارم پیروز و سربلند گردم و قهرمان ملی شوم. من به چنین پدری دلسوز، مهربان و با گذشت خواهم بالید»

تجلیل ویژه از دانشجوی پزشکی شهر نوپای باوج، سجاد بزرگمهری که پدرش یک کارگر بازنشسته می باشد و ایشان توانستند در رشته پزشکی قبول شوند.

از قهرمان آتش سوزی بیمارستان سینا اطهر تهران، کارگر عنایت آرزغ که با شجاعت بیماران را نجات داد نیز ارج گذاری بسیار انجام گرفت.

از نویسنده کارگرمای حسین جشن هم ستایش ویژه بسیار انجام گرفت.

پیش‌تاز کارگری پروژه های جنوب کشور، مهربان ارسلان امینی از ایل بزرگ بختیاری، طراح کمپین افزایش حقوق سال ۱۳۹۹ نیز با بودنش در این جشنواره شوق خاصی را در میان کارگران برانگیخت.

همچنین کار گروه ویژه، از کارگر بازنشسته مهربان ابراهیم شیخی که در برپایی سنتها ی ایلی کارهایی در خور به انجام رسانیده بودند و هنرمندان ویژه گروه پیشگامان فرهنگی هنری ایل بهیمی که کارگر هستند همه گونه همکاری در برپایی این جشنواره نمودند و سپاسگزاری ویژه از آنها را ابراز می داریم.

نام بردن دیگر هنرمایی و شهادت بی اندازه کارگران در این نوشته ها جای نمی گیرد و نمونه هایی که گفته شد مشتکی از خروار است.

به امید سرافرازی و سربلندی همه کارگران ایران!

۱۴۰۱/۱/۱۱

ورتان خرمدين سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ایران

تورم چگونه کنترل شده؟

◆ برنج ۲۸ تومن بود شده ۱۰۰ تومن

◆ گوشت ۱۴۰ بود شده ۲۰۰ تومن

◆ پراید ۱۱۵ بود شده ۲۰۰ تومن

◆ دلار ۲۴ بود شده ۲۸ تومن

◆ مسکن حدود ۲۰٪ افزایش پیدا کرد

◆ اجاره‌ها تا ۸۰٪ رشد داشته

اقلام خوراکی متوسط ۵۰٪ تا ۱۰۰٪ رشد داشته است.

درس دستور

معلم پرسید: « کلمه‌ای بگوئید که با عَصَب هم‌خانواده باشد» یکی گفت: «اعصاب» یکی گفت: «عصبانی» دیگری گفت: «تَعْصُب». معلم، از کارش راضی بود. مفهوم را خوب رسانده بود. پرسید: «همین؟» یک نفر از ته کلاس گفت: «اعتصاب!» معلم پرسید: «اعتصاب را از کجا پیدا کردی؟» دانش آموز گفت: «پدرم و همکارانش بیست روز است که اعتصاب کرده‌اند!» معلم پرسید: «آیا می‌توانی ریشه‌ی اعتصاب را بگویی؟» دانش آموز گفت: «وقتی از آدم کار زیادی می‌کشند و مزد کمی می‌دهند و چند ماه نمی‌دهند و آدم نمی‌داند همیشه کار دارد یا نه و دستش به جایی بند نیست و قانون هم از او حمایت نمی‌کند و خرج خانه فشار می‌آورد، آدم اعصابش خرد می‌شود، این است که عصبانی می‌شود. همکارانش که می‌بینند آن‌ها هم مثل او هستند، تعصب به خرج می‌دهند و همگی دست از کار می‌کشند و این طوری می‌شود که اعتصاب می‌کنند؛ مثل معلم‌ها که پارسال توی دفتر مدرسه می‌نشستند و به کلاس‌ها نمی‌رفتند» . . . معلم پرسید: «خیلی خوب توضیح دادی، پدرت کجا کار می‌کند؟» - «شرکت نفت آقا» معلم کمی قدم زد و پرسید: «کی می‌دونه ریشه‌ی اعتصاب چیه؟» بچه‌ها یک‌صدا گفتند: «کار زیاد . . . مزد کم» معلم مانده بود چه بگوید؟ گفت: «من از اون لحاظ گفتم!» یکی از دانش آموزان بلند شد و گفت: «آقا، قبول کنین که بچه‌ها دارن درست می‌گن!» معلم کتاب را روی میزش پرت کرد و گفت: «چاره چیه؟» بچه‌ها گفتند: «اگه همه کمک شون کنند، دیگه هیشکی جرئت نمی‌کنه زور بگه و مزد کسی رو بخوره!»

معلم نمی‌دانست چگونه درس را به جای اولش برگرداند.....

ویشار مازنی

چرا زنان باید به تشکل‌ها و اتحادیه‌های صنفی بپیوندند؟

زنان اغلب در موقعیت‌های شغلی کم درآمد و مشاغل غیررسمی حضور دارند. در ایران و شاید در بسیاری از نقاط جهان، آمار مشخص و قابل استنادی از تعداد زنان شاغل در دست نیست و تنها می‌توان به آماری اکتفا کرد که سازمان‌های بیمه‌گر همچون تامین اجتماعی از تعداد بیمه‌شدگان ارائه می‌دهند. مناسبات حاکم بر روابط کار و سلطه نگرش مردانه بر این مناسبات، باعث شده که زنان کارگر در موقعیت نابرابری از نظر درآمد قرار داشته باشند. زنان شاغل اغلب از حقوق خود آگاه نیستند و گاه با وجود آگاهی نسبی از حقوق صنفی خود، با تطمیع یا تهدید کارفرما از پیگیری حقوق صنفی منصرف می‌شوند تا موقعیت خود را حفظ کنند. انفعال صنفی زنان منجر به کاهش قدرت آن‌ها می‌شود و به این ترتیب در ساختارهای گفت‌وگوی اجتماعی برای تغییر مناسبات کار، سهم کمی نصیب زنان کارگر می‌شود. درباره پیوستن زنان به تشکل‌های کارگری در ایران دو رویکرد عمده وجود دارد: رویکرد اول: **زنان به عنوان ویتترین اعتبار صنفی**. حضور ویتزینی زنان کارگر در تشکل‌هایی با ساختار رهبری مردانه و گفتگوی ضمنی درباره مشکلات زنان در راستای ایجاد اعتبار برای کل تشکل و برجسته کردن مطالبات جمعی عموم کارگران در راستای تغییر مناسبات به نفع عموم کارگران. اجرا کنندگان این رویکرد گرچه در بین اعضای خود نمایندگانی از جامعه زنان کارگر را در سطح تشکل‌های سه‌گانه کارگری چون شورای اسلامی کار، انجمن‌های صنفی و یا در بین نمایندگان کارگری دارند اما عدم تغییر مناسبات کار برای زنان در دهه‌های اخیر نشان می‌دهد که حضور نمایندگان زن در این تشکل‌ها عمدتاً به صورت ویتزینی، تشریفاتی و یا در راستای اهداف سیاسی (همچون اتحادیه زنان خانه کارگر) است؛ زنان حاضر در این تشکل‌ها نتوانسته‌اند در برنامه‌ریزی‌های کلان‌مزدی و معیشتی به نفع زنان (همچون حضور در شورای عالی کار و موضوع تعیین دستمزد سالانه) مشارکت کنند و یا از حضور موثر آنان جلوگیری شده است.

دماوند تو را می‌خواند
زاگرس تو را بو می‌کشد
سهند، ساز شعرت می‌شود
تفتان واژه‌ی آوازا
سبلان کوک سازه.

کویر با تو می‌بارد
جنگل با تو می‌رقصد
زمین با تو می‌روید.

برخیز و فرمان بده
چلچله‌ها را به پرواز
پرنده‌ها را به آواز
و ویران کن،
پرچین این خفقان را.

برخیز و عصیان کن
رقاصه‌ها را به کل زدن
مطربان را به دَف
و وادار کن
برخیز،
که این شهر مادر مُرده
چشم امید
به غُرش آسمانِ تو بسته است.

معلولی که بر معلولیت غلبه کرد

سجاد شیخی پور متولد ۱۳۶۳ ساکن روستا محروم و دور افتاده «سردو» از توابع بخش دیشموک استان کهگلویه وبویراحمد در خانواده پرجمعیت، دامدار و فقیر دنیا آمد. از همان دوران طفولیت پدر و مادرش متوجه ناتوان بودن (معلولیت) سجاد شدند، با این حال مدرسه رفت دوران ابتدایی را در همان روستا به اتمام رساند، اما چون از هوش و ذکاوت بالایی برخوردار بود دوران راهنمایی و دبیرستان را در دهستان صیدون و سپس شهر باغملک تمام کرد. ایشان از ناحیه دو پا و دو دست معلول می باشد. سجاد که متاهل و دارای دو فرزند یک پسر و یک دختر با شغل دستفروش در محل چهارراه نادری اهواز گذران می کند.

او با مراجعه به پزشکان متعدد جهت درمان و یا بهبود اوضاع معلولیت خود به شهرستان اهواز در رفت آمد بود تا اینکه با شرایط کارکردن در این شهر صنعتی و شلوغ آشنا شد. با تاکید و کمک خانواده زن گرفت. با توجه به دور افتاده بودن محل سکونت شرایط سخت به دلیل نبود جاده آسفالت، نبود خدمات رفاهی

مانند آب شرب، برق، گاز، تلفن و... وسیله نقلیه برای رفت و آمد مهمتر از همه معلولیت جسمی سجاد به شهر مانع خانه نشینی ایشان نشد.

او در قدیمی و شلوغ ترین بازار شهر ستان اهواز مرکز استان خوزستان یعنی چهارراه نادری با وجود طعنه های نیش دار و زخم زبانه های بیسوادهای نابخرد برخی شاغلین سازمانی با ایده خود بساط کوچک خرازی پهن کرد تا بتواند نان شرافتمندانه ای برای خانواده اش تامین کند.

از خصوصیات شخصی آقا سجاد می توان به با نشاط و روحیه ستودنی اش اشاره کرد.
ابراهیم شیخی کارگر بازنشسته فروردین ۱۴۰۱

کودک کار و خیابان

روز پایانی اسفند بود و در شهر بزرگ تهران لوله و غوغایی بپا. مردم به خیابانها آمده و با عجله در مغازه ها و جلوی بساط دستفروشان می گشتند. از طبقات مختلف اجتماع برای خرید آمده بودند هرچند بیشتر کارگر و کارمند و طبقات پایین جامعه به چشم می خورد، زیرا درست ۲۸ اسفند حقوق و مزایا و عیدی را به حسابشان ریخته بودند و طبقات بالا و اعیان جامعه که اولاً این جور جاها مثل بازار و هفت تیر و امام حسین خرید نمی کنند دوم اینکه آنها از اروپا و امریکا و یا ترکیه خرید می کنند. باری شب عید بود بازار دست فروشان گرم! درمیان دستفروشان تعداد زیادی کودک خردسال از ۴ ساله به بالا هم حضور داشتند که با اصرار زیاد برای فروش کالا هایشان بازار گرمی می کردند. از میان جمعیت گذشتم و هنگامی که وارد ایستگاه مترو می شدم کنار پله ها کودکی نظرم را جلب کرد که حدود ۶ سال داشت. او در حالی که ترازویی در مقابل داشت گوشه ای کنار ورودی ایستگاه مترو نشسته و بخواب

رفته بود. دیدن این صحنه باعث شد بی اختیار اشکهایم که در چشمانم حلقه زند و به همراه بغضی جانکاه فرو ریزد. در دل لعنت کنم بر فقر و ظلمی که در جامعه حکمفرماست! مدتی ایستادم و نگاهش کردم. با خود فکر می کردم که او الان چه خوابی میبیند؟! چه آرزویی دارد؟ چه چیزی او را خوشحال می کند؟ چه رویایی می بیند؟ و چرا فقر بیداد می کند؟! و این کودک چه آینده ای دارد؟! برای اینکه بیدار نشود مقداری پول کاغذی در کاسه اش گذاشتم و با بغض و اندوه رفتم. قطار بسیار شلوغ بود و مدتی ایستادم تا صندلی خالی شد و نشستم و کاغذ و قلم در آوردم تا بنویسم شاید که این بغض جانکاه کمی فروکش کند! و نوشتم.....

رویای کودک کار

هم زمستان ترانه می خواند
هم بهاران ز شوق سرمستی
این یکی از طلوع مستانه
و آن یکی با شکوه پیرانه
دم زند زمستان:
هان! که ما رفتیم

روسیاه مانده زغال بیچاره!

کودک کار خسته از پیکار
لحظه ای رفته خواب مستانه
او ببیند به عالم رویا
کارتتش گشته قصر شاهانه
و ندر آن قصر کنیزکان، بسیار
و غذاهای خوب و مرغانه
ناگهان بهار ندا سرداد:
برخیزید به جشن عیدانه
کودک بینوا زجا بر خاست
دید خواب بوده،

به خود گفت خندانہ:
تویی تنها امید سامانہ
برخیز ای کودک بیچاره
استوار با عزم جانانہ
بستیز با ظلم شاهانہ....

مژگان ، نوروز ۱۳۹۷

اگر من درختم
پس روزی به زمین می افتم
از من پایه نسازید
مرا در شومینه نیندازید
از من پلی بسازید بر بستر رودی،
دری،
یا چارچوبی،
جایی که دونفر
به یکدیگر می رسند
و عشق می بازند.
«مارسیلیوس مارتینایتیس»

تلخ و شیرین های کازیم عاشقی

میلیاردر

در دهه های گذشته هر وقت صحبت از سرمایه دار می آمد می گفتند فلانی میلیارد هست یعنی اگر اموال و املاکش را بفروشند یک میلیارد می شد. حالا دیگر میلیارد در اکثر معامله ها رد و بدل می شود. در شهرک میلاد قیمت خانه ها ۶۰ هزار تومان بود، حالا یک نایلون پیاز می دهند.

قدیما به همدیگر تعارف می کردند: «یک نان پنیر داریم»

یکی از بقالی پنیر می خریده از قیمت بازار خبر نداشت گفته بود: «۱۰۰۰ تومان پنیر بده» بقال در نوک چاقو مقداری پنیر روی نایلون می گذارد و مشتری می خورد. می گوید: «خوبه از این بده!» بقال گفته بود: «پنیری که خوردی همان ۱۰۰۰ تومان بود»

چند سال دیگر به یک میلیارد یک هندوانه خواهند داد. همه چیز روز به روز گران می شود، بجز یارانه ها. واقعن باید از مسئولان یارانه تشکر کرد که نگذاشتند حتی یک ریال یارانه ها اضافه شوند، مثل گل مصنوعی همیشه بیک اندازه می ماند. ایکاش قیمت دلار مثل یارانه ها بود.

می دانید گرانی و بی مدیریتی فقر را زیادتیر می کنند

سال بسال درصد فقر و نداری فساد و ... بیشتر و بیشتر می شود

فردا بدتر از امروز

دیروز بهتر از امروز

کازیم عاشقی

آیا بشر سرانجام راه غلبه بر مرگ را می‌یابد؟

برای هزاران سال است که انسان تلاش می‌کند راهی بیابد که از پیری بگریزد و بر مرگ غلبه کند. این کوشش برای رسیدن به جاودانگی هر چند تا همین چند دهه پیش موضوعی تخیلی به شمار می‌رفت، اما حالا رفته رفته و به طور فزاینده‌ای در حال تبدیل به کانون علم واقعی است.

به گزارش یورو نیوز به نقل از نشریه واشنگتن‌پست، در سال ۲۰۱۳ گوگل یک شرکت بیوتکنولوژیکی به نام کالیکو را تاسیس کرد که هدف آن مقابله با پیری و «حل» مسنله مرگ است. از سوی دیگر پیتر تیل، بنیانگذار شرکت مالی پی‌پل متعهد شده است که با مرگ «مبارزه کند.»

سال گذشته گزارش شد که جف بزوس رئیس شرکت آمازون هم در آزمایشگاه‌های شرکت آلتوس، شرکتی که قصد دارد سلول‌ها را به منظور معکوس کردن روند بیماری «جوان‌سازی» کند، سرمایه‌گذاری کرده است. حتی یک شرکت دانش‌بنیان هم در حال توسعه داروهایی است که می‌تواند کاری کند سگ‌ها عمر طولانی‌تری داشته باشند. آزمایش‌های بالینی این شرکت قرار است در سال جاری آغاز شود و در صورت موفقیت‌آمیز بودن بر روی انسان‌ها آزمایش شود.

رسیدن به جاودانگی، یا همان‌طور که محققان آن را به لحاظ علمی «ضد پیری» می‌نامند، هدف صنعتی بزرگ است که برآوردها می‌گویند ارزش آن تا سال ۲۰۲۵ به ۶۱۰ میلیارد دلار خواهد رسید.

با این حال هرچند اکنون دنیای علم و فناوری رفته رفته بر مبارزه با فرایند پیری تمرکز می‌کند، قیمت تلاش بشر برای دست یافتن به جاودانگی به هزاران سال می‌رسد.

داستان «حماسه گیلگمش» که چهار هزار سال پیش در بین‌النهرین بر روی لوح‌های گلی حک شده است مربوط به همین اشتیاق است. زمانی که قهرمان اسطوره‌ای آن، گیلگمش، مأموریتی را برای «غلبه بر مرگ» آغاز می‌کند که در آخر شکست می‌خورد اما در این راه معنای زندگی را کشف می‌کند. بشر اما به نظر می‌رسد به پیام این داستان چندان توجهی نداشت و به تلاش برای غلبه بر مرگ ادامه داد.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران معتقد است:

سال جاری، سال فشار بیشتر بر جنبش کارگری و حرکت‌های سندیکایی است. جنبش کارگری و سندیکایی میهن ما برای رویارویی با این وضعیت ضمن شدت بخشیدن به مبارزه و حفظ استقلال عمل طبقاتی، با یک رشته موضوع‌های نظری، سیاسی، و سازمانی هم‌روبرو است که باید با حل فوری آن‌ها یا ارایه راهکارهایی صحیح درباره آن‌ها، نقش و حضورش را در صحنه سیاسی کشور پررنگ و تقویت کند. با توجه به تجربه چند هفته اخیر ضروری است سیاست، روش‌ها، و نقشه‌های سرمایه‌داری لانه کرده در حاکمیت و تشکل‌های زرد را بهتر بازشناسیم و به راه‌های مقابله مؤثر با آن‌ها اشاره کنیم. سرمایه‌داری لانه کرده در حاکمیت با توجه به گسترش جنبش اعتراضی زحمتکشان در چهارگوشه کشور و ژرفای نارضایتی عمومی مردم، سیاست‌هایی مشخص تدوین کرده و به‌اجرا گذاشته است. این سیاست‌ها متناسب با موقعیت زمانی‌ای معین شکل‌هایی متنوع به‌خود می‌گیرد. از سویی عنصرهایی ناسالم و نفوذی سبب تفرقه و پراکندگی در جنبش می‌شوند و از دیگرسو تشکل‌های زرد با همدستی پلیس سیاسی در صدد مهار اعتراض‌ها و آلترناتیوسازی در برابر حرکت‌های سندیکایی برآمده‌اند. نکته پراهمیت اینجاست که برای مقابله با جنبش کارگری، روی شکاف‌ها تمرکز می‌کند و سیاست‌هایش را به منظور ایجاد تفرقه و انفجار حرکت‌های سندیکایی، از درون‌شان تنظیم می‌کند. روی دیگر این سیاست فرسایشی کردن مبارزات کارگری به قصد ناامید ساختن توده‌های کارگر از مبارزه با ابزار تهدید و تطمیع فعالان سندیکایی و بازداشت‌های گزینشی آنان است. تشکل‌های زرد همچنین به یاری عنصرهایی ناسالم به‌طور مستقیم و غیرمستقیم برخی موضوع‌های انحرافی و نادرست را زیر پوشش مطرح کردن مسئله‌های نظری و سیاسی مرتبط با جنبش سندیکایی در سطحی گسترده رواج و انتشار می‌دهند. در مطرح کردن این موضوع‌های به‌ظاهر دغدغه‌برانگیز برای کارگران اما فریبکارانه و مخرب در واقعیت

امر، ناممکن جلوه دادن وحدت سندیکایی و اتحاد عمل فراگیر جزو هدف‌های اصلی آنان است.

برای آنکه بتوانیم این توطئه‌ها را خنثا کنیم و قدم‌هایی مؤثر برای تقویت جنبش کارگری و سندیکایی به‌پیش برداریم تجربه به ما می‌آموزد به اتحاد عمل فراگیر و وحدت عمل سندیکایی نیازمندیم. دیدگاه‌ها و سلیقه‌های متفاوت داشتن نقطه ضعف ما یا به‌طور کلی نقطه ضعف جنبش سندیکایی نیست، بلکه به‌عکس نقطه قوتی در مبارزات سندیکایی است که از بوته آزمون تاریخ سربلند بیرون آمده و درستی آن اثبات شده است. با وجود همه تفاوت‌های دیدگاهی و سلیقه‌ای در جنبش سندیکایی، وحدت سندیکایی و اتحاد عمل فراگیر ممکن و گریزناپذیر است. شرط کامیابی در این عرصه، ارتباط مؤثر با توده‌های کارگر و دفاع بی‌خدشه از حقوق آنان با هر عقیده و سلیقه‌ای است. در همین ارتباط نکته‌ای دیگر که اشاره‌ای حتی گذرا به آن مهم می‌نماید عبارت است از: بحث‌های سالم نظری- سیاسی درباره چشم‌انداز، ظرفیت‌ها، وظایف، و آینده حرکت‌های سندیکایی کشور است. این بحث‌ها در جای خود می‌تواند کنکاشی برای اتحاد عمل فراگیر محسوب شود که در این صورت بسیار مفید است. هر بحث نظری باید با وضعیت و وظایف جنبش کارگری و حرکت‌های سندیکایی در این مرحله منطبق باشد. نکته مرکزی در هرگونه بحث و اقدامی تأمین حضور توده‌های کارگر و دفاع از حقوق آنان را می‌باید در بر داشته باشد. به‌اعتقاد ما در مرحله کنونی و اصولن در مبارزات سندیکایی مبنای عمل باید در وحدت سندیکایی و اتحاد عمل فراگیر باشد.

جنبش کارگری و حرکت‌های سندیکایی برای آنکه بتوانند نقش خود را در صحنه سیاسی-کارگری و در مبارزه طبقاتی و در دفاع از حقوق صنفی و سیاسی طبقه کارگر و زحمتکشان تقویت و تحکیم کند، به وحدت سندیکایی و اتحاد عمل فراگیر بیش از هر زمان دیگری نیازمند است.

جنگ و صلح، مسوولیت اجتماعی!

زحمتکشان از جنگ سودی نمی برند و هیچگاه خواهان فرستادن فرزندانشان به تنور جنگ نیستند. سرمایه داری جهانی پس از کرونا برای تحمیل بحران های اقتصادی خود و غارت ثروت خلقهای جهان به خصوص در منطقه نفت خیز خارورمیانه، به جنگ احتیاجی مبرم دارد. در آخرین جنگ جهانی بیش از ۵۰ میلیون انسان کشته شدند. ذخیره بمب اتمی و هسته ای به حدی است که می تواند بیست بار بشریت را نابود و موجودیت کره زمین را با خطر روبرو سازد. هزینه کرد جنگ ایران و عراق می توانست مردم دو کشور را از رنج بیسوادی، گرسنگی، بیماری، دشواری مسکن و بهبود لوله کشی آب و فاضلاب بی نیاز کند. سرمایه داری جهانی با تبدیل دانشمندان به هیولای مرگ، آنان را از وظیفه انسانی شان که بهبود وضعیت بشر است غافل کرده و دانشمندان به جای ریشه کنی بیماری ها با دستکاری آزمایشگاهی بیماری هایی چون ابولا، سارس، و اکنون کرونا را تولید و به جان مردم انداخته اند. سرمایه داری بدون غارت جهان سوم و بدون بازار تسلیحاتی حتا یک ساعت هم نمی تواند زندگی کند. سرمایه داری برای تحصیل سود حداکثری، اجازه نمی دهد بشریت در یک مسابقه صلح آمیز اقتصادی، فرهنگی خود تصمیم بگیرند که کدام سیستم بهتر است. سیستم سرمایه داری و یا سیستم فراگیر خدمات عمومی (سوسیالیسم) و برابری اجتماعی.

در کودتای ۲۸ مرداد این آمریکا و انگلیس بودند که با سرکوب جنبش کارگری و ملی نفت، به جای ما و با همدستی پهلوی تصمیم گرفتند. ما به ژاندارم منطقه و سربازان ارتش را (فرزندان زحمتکشان ایران) را برای سرکوب مردم ظفار روانه قتلگاه کردند. آنان به جای ما تصمیم گرفتند تا پول نفت ما، خرج پادشاه رانده شده یونان و همسرش گردد. آنان به جای ما تصمیم گرفتند تا شاه در قمارخانه های اروپایی ببازد و خرج یکشب هماغوشی با ستاره های سکسی آلمانی به ۸۰۰ هزار مارک بالغ شود. آنان به جای ما تصمیم گرفتند که خواندن یک کتاب باید شکنجه ای حیوانی و سالها زندانی در پی داشته باشد.

جنبش کارگری خواهان صلح، برابری اجتماعی از ثروت ملی است. مسوولیت و حق هر انسانی حمایت و برخورداری از زندگی صلح آمیز است. بیاییم پلیدی های اجتماعی را با عمل به مسوولیت اجتماعی در قبال آینده فرزندان ایران زمین انجام دهیم. می توانیم و این تصمیم با ماست.

عملکرد نئولیبرالیسم را بشناسیم!

نئولیبرالیسم یعنی اینکه دولت برای یک سازمان غیردولتی که متعلق به کارگران و بازنشستگان است (سازمان تامین اجتماعی) مدیر انتخاب کند و صاحبان این سازمان غیردولتی (کارگران و بازنشستگان) را مجبور به پذیرش سیاست های ضدکارگری خود کند. بعد به این مدیران بی عرضه ای که انتخاب کرده است از اندوخته های کارگران و بازنشسته ها حقوق های چند ده میلیونی و پاداش های چند صد میلیونی و وام های میلیاردی بدون بازگشت بدهد. بعد بگوید کارخانه هایی که این مدیران بی عرضه مدیریتش می کنند ضرر می دهد و تامین اجتماعی هم ورشکسته شده است.

نئولیبرالیسم یعنی از کودکان به عنوان نیروی کار ارزان که جرات اعتراض ندارد استفاده کنی و هر جور خواستی از آنان کار بکشی و دولت و مسولین چشمان خود را بر این بی شرافتی ببندند .

کودکان بی پناه ترین انسان های روی زمین هستند چون حق رای ندارند تا حداقل از این منظر از سوی سیاسیون به آنها توجه شود.

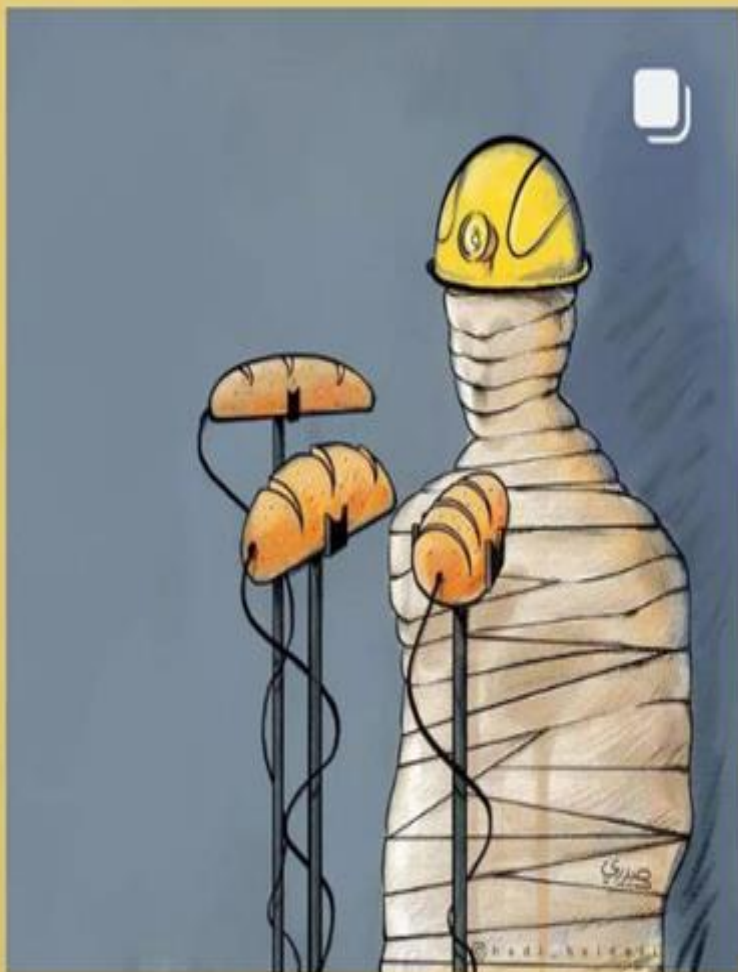
نئولیبرالیسم یعنی بی قانونی یعنی رانت. یعنی تا می توانی دست کنی از بودجه عمومی ، خرج بخش خصوصی کنی و آقازاده های مافیایی را دستشان باز بگذاری برای چپاول. نئولیبرالیسم یعنی اینکه ۷۰۰ ماشین پورشه ۴ میلیارد تومانی را با کارت ملی زن روستایی که نان ندارد بخورد وارد کنی، کسی هم برای این شیدایی کاری به کارت نداشته باشد.

نئولیبرالیسم یعنی اینکه شرکت هپکو که مال مردم است را به فردی بفروشی، وام با درصد کم بدهی، بعد او وام را به خارج از کشور برده و خرج عیاشی کند، اموال کارخانه هپکو را بفروشد و خرج رشوه دادن کند، بعد هپکو را با میلیاردها تومان بدهی رها کرده و به دولت بدهد. دولت هم بابت بدهی که به تامین اجتماعی دارد آن را به تامین اجتماعی بدهد تا ورشکسته تر شود. دولت و سازمان خصوصی سازی هم که این گند را بالا آورده اند خود را کنار بکشند تا اندوخته کارگران حالا خرج پرداخت پدرسوخته بازی مالک هپکو و ندانم کاری سازمان خصوصی سازی و دولت شود.

تمامی انسانها فارغ از رنگ، نژاد، مذهب، ملیت، جنسیت، دارای حقوق برابر بوده و هیچ فردی به دلیل داشتن این تفاوتها نباید از داشتن کار و زندگی و رفاه اجتماعی محروم شود.

روز کارگر

@hadi_heidari